

Özgür geLecek

Pêşeroja Azad

Haftalık

Sayı: 46

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

9-15 Temmuz 2015

Özgür Gelecek'ten

Bu da oldu! Fotoğraf makinesi taşımak suç!?

TC, Ortadoğu'da katliam ve zulmün adı olan DAİŞ çeteleri ile işbirliğini devam ettirirken şimdi de Suriye'ye sefer hazırlığı yapıyor. Geride bıraktığımız hafta MGK bir toplantı gerçekleştirerek hem DAİŞ'ten hem de PYD'den endişe duyulduğunu belirterek sefer hazırlığının zeminini sundu. Ancak çok iyi biliniyor ki, asıl endişe edilen Suriye Kürdistanı'nda Kürtlerin önderliğinde oluşan ve gelişen statüdür.

Bütün bunlarla beraber DAİŞ çetelerine yardım ve yataklık yapan TC, 28 Haziran günü Şirnex-Cizre'de 4 YDG okurunu tutukladı. Delil olarak da bölgeye röportaj yapmak için giden YDG okurlarının fotoğraf makinesini gösterdi. Faşizmi türlü kılıflarla beraber uygulayan TC için fotoğraf makinesi de böylece suç delili sayıldı. Tutuklamalarla ilgili Türkiye ve Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde eylemler yapılıyor.

Özgür Gelecek gazetesi olarak fotoğraf makinesi taşımanın suç sayılmasına karşı fotoğraf makinelerimizle gelişmeleri sizlere aktarmaya devam edeceğiz.

Fotoğraf makinesi delil olamaz!

YDG'lileri değil IŞİD'lileri tutuklayın!

28 Haziran günü İstanbul Emniyeti tarafından Cizre Siyasi Şube'ye verilen "bilgi ve talimatla" Cizre'de 4 YDG okuru gözaltına alındı. Elif Kaya, Yetkin Kılıç, Turan Cankılıç ve Fatih Hatayoğlu "silahlı örgüte üyelik" iddiası ile sorgulanarak tutuklandı ve Şırnak T Tipi Hapishane'ye gönderildi. [Sayfa 7-14](#)

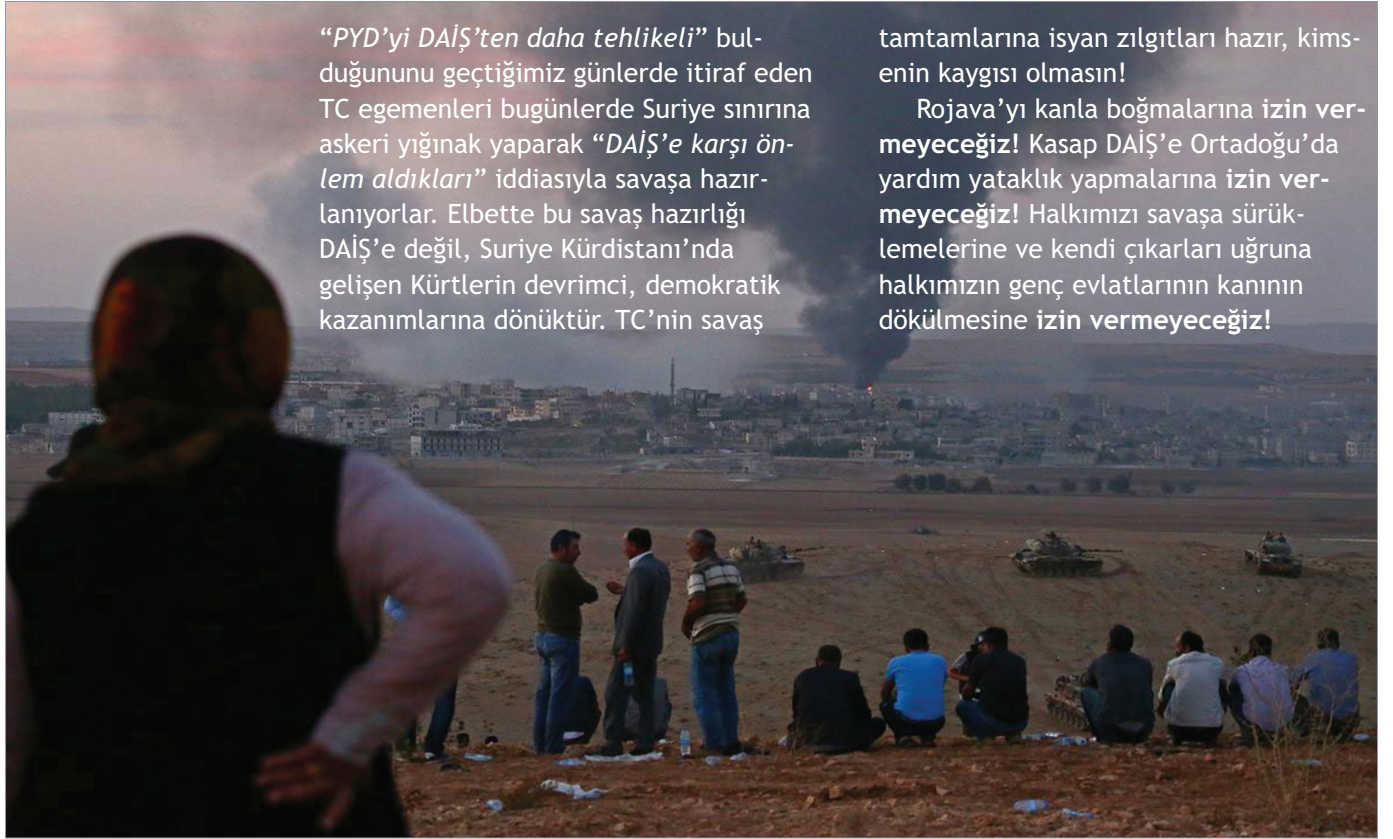

İzin vermeyeceğiz!

"PYD'yi DAİŞ'ten daha tehlikeli" bulunduğunu geçtiğimiz günlerde itiraf eden TC egemenleri bugünlerde Suriye sınırına askeri yığınak yaparak "DAİŞ'e karşı önlem aldıkları" iddiasıyla savaşa hazırlanıyorlar. Elbette bu savaş hazırlığı DAİŞ'e değil, Suriye Kürdistanı'nda gelişen Kürtlerin devrimci, demokratik kazanımlarına dönüktür. TC'nin savaş

tamtamlarına isyan zılgıtları hazır, kimsenin kaygısı olmasın!

Rojava'yı kanla boğmalarına izin vermeyeceğiz! Kasap DAİŞ'e Ortadoğu'da yardım yataklık yapmalarına izin vermeyeceğiz! Halkımızı savaşa sürüklemelerine ve kendi çıkarları uğruna halkımızın genç evlatlarının kanının dökülmesine izin vermeyeceğiz!

Gündem

Endişeli faşizm

[Sayfa 03](#)

Pusulâ

Rojava'nın işgaline müsaade etmeyeceğiz!

[Sayfa 11](#)

Havuz medya saldırılara yol gösteriyor

Açıktan hedef gösteren ve toplumsal algıyı daşovenizm, erkek anlayış, ayrımcılık ve nefretle besleyen bu yayınların hizmet ettiği yeri düşündüğümüzde şaşırarak çok da mümkün değil. [Sayfa 8](#)

Yunan halkı boyun eğmeyecek!

Avrupa ve Türkiye'de Yunan halkına destek gösterileri örgütlemek ve enternasyonal dayanışmanın gücünü göstermek gerekir. Yunan halkının kurtuluşu AB'den, IMF'den ve NATO'dan çıkılması; özgür, bağımsız sosyalist Yunanistan'ın kurulmasıdır. Yunan halkının bu düşünüyü gerçekleştirecek, gücü ve öncüsü vardır. [Sayfa 9](#)

Devlet ve devrimciler arasındaki irade savaşından geriye kalan sorumluluk:

Savaş Kör!

[Sayfa 2](#)

"Böyle candan bağlandık Serapool'de!"

İstanbul'da Serapool'de işten çıkarılan kadın işçiler, direniş sırasında birbirlerini gerçekten tanıdıklarını söylüyorlar. [Sayfa 4](#)

"Devlet her yerde bize köstek"

Çanakkaleli kadınlarla buluşarak tarlayı, yevmiyeleri, gübre ve mazot fiyatını, kahvehanedeki erkekleri konuştuk. [Sayfa 5](#)

"Satılık toprağımız yok demek için..."

Sivas Bakırtepe'de siyanürlü altın aramasına karşı çıkan Bakırtepe Çevre Platformu ile bir söyleşi gerçekleştirdik. [Sayfa 13](#)

Devlet ve devrimciler arasındaki irade savaşından geriye kalan sorumluluk: **Savaş Kör!**

Yunan yazar **Themos Kornaros**'un "Haydari Kampı" isimli kitabında, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasına faşist Almanya, İtalya ve Bulgaristan'ın işgali altındaki Yunanistan'ın o dönemde Nazilerin elinde olan önemli işkence merkezlerinden Haydari Kampı'nı anlatırken kurduğu şu cümleler dikkat çeker:

"(...) Yunan halkının köleleştirilmesi, Yunan kişiliğinin yok olması. Plan buydu, uygulanması için de Haydari Kampı'nın kurulması gerekiyordu. Tek amacı, köle ruhlu, korkak, hain insanlar imal etmek olan Haydari Okulu'nun kurulması gerekliydi. Burada, Yunan halkına kolera paniğini aşılayacak özel mikrop kültürlerini hazırlayan laboratuvarlar kurulmalıydı.

(...) Haydari Kampı'ndaki tutukluluk durumu sonu belirsiz, karanlık, daima tehlikelerle dolu olmalıydı. Burası bir umacı niteliği taşımalı, ölümle bir olmalı, halkımıza böyle tanıtılmalıydı. (...)

Haydari Kampı içerdeki tutuklular için değil, daha çok dışarıdaki halk düşünülerek kurulmuştu.

(...) işkence ve hakaretler gizli sırların elde edilmesi için yapıyor sanılıyor. Bu her zaman için böyle olmamıştır. Çoğu zaman bunlar asıl okulun amacı için hazırlık niteliğinde olmuştur: Halkın ürkütülüp kolayca köleleştirilmesi için." (Ceylan Yayınları, S. 49-50)

Haydari Kampı ve içerisinde yaşananlar her ne kadar ülkemiz açısından Diyarbakır 5 No'lu Zindan ile özdeşleşse de aslında hem Haydari Kampı hem de Diyarbakır 5 No'lu Zindan'da yaşama geçen uygulamalar faşist devletin hapishaneler mantığının temelini oluşturur. Bu açıdan baktığımızda F Tipi hapishanelerin de aynı faşist zihniyetten beslendiğini, asla ve asla sadece tutsaklara dönük "cezaevi" görevi görmediğini net bir şekilde görürüz. İşte tam da bu yüzden Eskişehir Tabutluklarından F Tiplerine gidilen süreçte devrimci tutsaklar, devletin bu faşist mantığının farkındalığıyla çeşitli direnişler ördüler.

Bu direnişlerden en akılda kalıcı olanı ise, devletin "Hayata Dönüş" adını verdiği, ancak devlet açısından kan dökmek ve katliam gerçekleştirmekten gayri bir sonuç alınamayacağı bilinen 19 Aralık 2000 operasyonuydu. Tutsakların günlerce destansı bir direniş ile teslim olmayı reddettikleri bu operasyonda 32 tutsak şehit düştü. Bu katliam ve direnişin ardından ise 19 Aralık öncesi "erken bir eylem tarzı" olduğu için ölüm orucu eylemlerine katılmayan aralarında TKP/ML tutsaklarının da bulunduğu çok sayıda örgüt de

ölüm orucu eylemine başladılar. Ve 19 Aralık ile devrimcileri teslim almaya çalışan egemenlerle devrimciler arasında yüz günler süren yeni bir irade savaşı başladı.

Devlet, dört duvar arasında bedeni ve iradesinden başka direniş mevzisine çevirecek hiçbir şeyi olmayan tutsaklara askeri gücü ile saldırır ve ölüm orucu direnişçilerine müdahale etmeye başlar. 19 Aralık ve sonrasında yüzün üzerinde şehit ve 600'ün üzerinde gazi verilir. Geride kalanların hemen hepsi Wernicke Korsakof hastasıydı. Ama içlerinden biri, bu hastalığı ağır geçirenlerden di ve tam da bu yüzden devlet onun peşini bırakmayacak ve onun üzerinden sürdürdüğü baskı ile toplumu hedefleyerek, "Bakın devletimize karşı gelirsiniz, haliniz böyle olur" mesajı vermeye çalışacaktı. Bu kişi, son günlerde iyileşme belirtileri göstermeye başlayan ve ailesi ile kaldığı Artvin'den İstanbul'a, Çapa Tıp Fakültesi'ne gelen **Savaş Kör**'dü!

Savaş nezdinde "devlet dersleri"!

TKP/ML TİKKO tarafından Çankırı Valisi'ne dönük gerçekleştirilen eylemin ardından devletin başlattığı "cadı avı" kapsamında tutuklanarlardan biri de İstanbul-Sefaköy'de yaşayan tekstil işçisi Savaş'tı. Tutuklandığı 1999 yılında henüz 23 yaşında olan Savaş, "TKP/ML yöneticisi" olduğu gerekçesiyle Sincan F Tipi Hapishane'ye konur. 19 Aralık sonrası başlayan ölüm orucu direnişinde yoldaşları gibi bedenini ölüme yatıran Savaş'a, eyleminin 153. gününde devletin saldırısına uğrayarak, zorla tedavi uygulanır. Savaş'ın bedeninin verdiği alarm Wernicke Korsakof hastalığına yakalandığını gösteriyordu.

Yoldaşları ve ailesi Savaş için kampanya başlatır. Amaç Savaş'ın tutsaklığının sona ermesi ve tedavi ettirilmesi idi. Devlet, bu adımları

boşa çıkarmak için elinden gelen her çabayı gösterse de, bu kampanyaya sonucunda geniş bir kamuoyu oluşturulur ve Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF)'in Savaş için Türkiye'ye gelmesi sağlanır. MSF'nin devlet ve hapishane idaresine yönelik baskısı ve görüşmelerinin etkisiyle Savaş tahliye edilir ve tedavi sürecine başlanır. Ancak kısa bir süre sonra anlaşılır ki, Savaş'ın görme kaybı giderek kalıcılaşmakta ve gözlerini kaybetmektedir. Bu kez bu gerçeklikle yaşamayı kolaylaştıracak adımlar atılmaya çalışılır.

Bu arada devlet Savaş'ın peşini bırakmamıştır. Elbette hedefi Savaş değildir, onun üzerinden bir korku ve intikam iklimi yaratmaya çalışmaktadır. Savaş, "cezasının geri kalan bölümünü çekmesi" (1,5 yıl) için 2004'te yeniden tutuklanır ve Bayrampaşa Hapishanesi'ne konulur. Yine bu süreçte oluşturulan kamuoyu baskısı sonucu Ceza ve İnfaz Kurumları ve Tutukevleri İzleme Kurulu Savaş'ı hapishanede ziyaret eder ve Savaş'ın hapishanede kalamayacağına dair bir rapor hazırlar.

Ancak hapishane ve Bakırköy Sınır Hastalıkları Hastanesi Savaş'ın "hapishanede kalabilecek durumda" olduğuna dair raporlarında ısrar ederler ve Savaş 1,5 yıl daha tutsak kalır. Tabii bu süreçte hastalığı ilerlemiş ve kalıcı rahatsızlıkları artmıştır. Tahliye olduktan sonra TİHV'den düzenli psikolojik destek alan Savaş, bir süre sonra ailesiyle Artvin'e yerleşir ve tedavisi yarım kalır.

Faşist TC'nin "Devlet unutmaz ve affetmez" ilkesini hayata geçirdiği biri oluyor Savaş. Yıl 2011 olduğunda devlet mahkemelerinde devlet devrimcilerin verdiği irade savaşından öcünü almaya devam edeceğini ilan eden bir karara daha imza atar. Aralarında Savaş'ın da bulunduğu 3 tutsak hakkında "devlet malına zarar vermek ve bu zararı ödememektен" 1 yıl hapis cezası kararı çıkar.

2001'de ölüm orucu direnişinin

ilk şehidi olan **Cengiz Soydaş**'ın ölüm haberini alan devrimciler, koğuşun camını kırarak olayı protesto eder. Tutsaklara 2 TL (evet, evet yalnızca 2 TL) para cezası kesilir. Katillere (özellikle de devlet adına kasaplık yapanlara), taciz-tecavüzcülere uygulanan zamanaşımından bu dava faydalandırılmaz ve mahkeme, "Sanıkların geçmişi, sabıkalı oluşları, olumsuz kişilikleri, eylem anı ve sonraki davranışları ile suçun işlenmesindeki özellikler nazara alınarak" verdiği cezayı indirmez ve ertelemesiz. "Sanıkların sabıkalı olmaları, dosya içerisindeki bilgi ve belgeler ile yargılama sürecinde edinilen kanaate göre ileride bir daha pişmanlık duyup suç işlemekten çekineceklerine dair yeterli ve olumlu kanaat oluşmadığı"na dair ibareler de eklenir karara... Ancak bu karar oluşturulan kamuoyunun etkisi ile uygulanmaz. Zaten Savaş'ın sağlık durumu da giderek bozulmuştur.

Savaş'a sahip çıkmak ve insan artıklarına meydan vermemek...

Savaş Kör, tecritin ulaştığı son noktadır aslında. Tecrit saldırısı ile amaçlanan ne olduğu, insan üzerinde nasıl bir tahribat yaratabileceğinin somut bir örneğidir. İşte tam da bu yüzden Savaş'ı sahiplenmek ve yanında olmak son derece önemlidir. Ancak bunu yaparken faşizmin yalnızca devlet aygıtını harekete geçirerek engel olmaya çalıştığını düşünmemek gerekir. Bu süreçte faşizmin topluma enjekte ettiği zehrin yansımaları bulduğu halkın "içindeki" çürümüşler de devreye girebilir/keza girmiştir de...

Savaş'ın bu durumdan nemalabilecek kadar düşkün, devrimci maskeli insan artıklarına dikkat edilmesi gerekir. 19 Aralık sonrası ölüm oruçları sürecinde de üreyen bu insan artıkları, bu kez Savaş üzerinden sosyal medya aracılığıyla ortalığa saçılmış durumdadır. Bu kişiler; Haydari Kampı'nda SS komutanlarına yaranmaya çalışan Yunan rehinelrinin satılmış ruhuyla, AKP'ye yaranmaya çalışan Mehmet Metiner gibi Kürt halkının yüz karalarıyla uzaktan ya da yakından akrabadırlar.

Savaş, devlet ile devrimciler arasındaki irade savaşından bize kalan bir vicdandır. Biz bu vicdanı, en başta bu irade savaşını en örgütlü şekilde sürdürüp irade savaşından geriye kalanlara, güvensizliklerden beslenmeye çalışan asalaklara kulak vererek değil, **örgütlü bir şekilde sahip çıkarak** temiz tutabilir ve devrimciliğin bize yüklediği bu sorumluluğu hakkıyla yerine getirebiliriz.

ENDİŞELİ FAŞİZM!

Geride bıraktığımız haftanın Türkiye parlamenter siyaseti açısından en önemli gündemleri, meclis başkanlığı seçimleri ve Milli Güvenlik Kurulu'nun (MGK) gerçekleştirdiği toplantı oldu. Meclis başkanlığı seçimleri beklenildiği üzere son tura kaldı ve olası koalisyon pazarlıklarının ürünü olarak, AKP'nin adayının seçilmesiyle sonuçlandı. Ortaya çıkan bu sonuç, burjuva siyasetinin koalisyon hesaplarında ibre AKP-MHP hükümetinin kurulması yönünde olacağını gösterse de; henüz AKP-CHP hükümeti kurulması ya da bir "yeniden seçim" yapılması ihtimalinin ortadan kalkmadığını ifade etmek gerekir. Ankara kulislerinde, burjuva siyasetinin özüne uygun olarak, halkın nasıl daha iyi soyulacağını ve katledileceğinin hesapları yapılmaya devam etmektedir.

Meclis başkanlığı seçimlerinin gösterdiği bir diğer gerçek ise, AKP'nin ve özellikle de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, seçimlerden güç kaybederek çıkmış olsa da, halen Türkiye siyasetinde belirleyici etkisinin devam ettiğidir. T. Erdoğan'ın, meclis başkanlığına "kendi adayını" seçtirmemesi, her ne kadar karşısındaki güçlerin (CHP-MHP) bir araya gelememesinden kaynaklı gibi görünse de, esas olarak ülkemizde Türk hakim sınıflarının konumlanışı ve onun ürünü olan faşist devlet gerçekliğinden bağımsız değildir!

Her şey bir yana meclis başkanlığına AKP'li adayın seçilmesi, Türk hakim sınıflarının kendi içlerindeki çelişkiden bağımsız değildir. Seçim öncesinde ve sonrasında AKP'ye yönelik "sert muhalefet" adı altında ağzına geleni söyleyenler, iş pratiğe gelince AKP'yle birlikte hareket etmekten çekinmemektedirler. Türk hakim sınıflarının kendi içlerindeki çelişkiler, söz konusu halk olduğunda kenara bırakılmakta, "devletin âli çıkarları" gereği ortaklaşmaktadır. Meclis başkanlığı seçiminde de yaşanan budur. MHP'nin iflah olmaz Kürt düşmanlığı ve bunun somut ifadesi olarak HDP ile hiçbir şekilde yan yana gelmeme, onu yok sayma pratiği beraberinde bu faşist parti açısından asıl tehlikenin diğer burjuva kliğin temsilcisi faşist AKP değil, halk saflarında olan HDP olarak görüldüğünü kanıtlamaktadır.

Meclis Başkanlığı seçimlerinde ortaya çıkan bu sonuç, Türk hakim sınıflarının temsilcileri olan faşist partilerin, kendi aralarındaki çelişkilerin tali, halka yönelik saldırıların esas olduğunu bir kez daha göstermiştir. Bu tabloda CHP'nin AKP'ye karşı, kendi arkasına HDP'yi de alarak oynamaya çalıştığı "sol" muhalefetin ne kadar kof olduğunu görmekteyiz. Başta Cumhurbaşkanlığı seçimi

olmak üzere, seçim öncesinde CHP-MHP'nin AKP'ye karşı ortak hareket etmesinin gerçekte halk için, halk yararına bir politika olmadığı, tamamen kendi temsilcisi oldukları patron-ağaların çıkarları için olduğu bir kez daha açığa çıkmış durumdadır. MHP açısından ilk fırsatta dümenin AKP'ye doğru kırılmasının nedeni budur. Tabii burada özel olarak MHP'nin Kürt düşmanlığından bahsetmek gerekir. Hiç kuşkusuz ki diğer partiler açısından da Kürt düşmanlığı MHP'den az değildir. Ancak MHP'nin faşizmin en gerici, ırkçı ve şovenist özelliğini kaydetmek gerekir. Meclis Başkanlığı seçimlerinde, MHP'nin dolaylı da olsa AKP'nin adayını desteklemesi, "söz konusu vatansa gerisi teferruatır" anlayışının tezahürü, burjuva siyasetinin kirli, pragmatist yönünü de göstermesi açısından not edilmelidir.

Meclis Başkanlığı seçimi, özellikle kendisine ilerici, demokrat diyen çeşitli çevrelerin, "AKP diktatörlüğü"ne karşı olmak adına dillendirdikleri "Yüzde 60 muhalefet bloku" diye bir şeyin olmadığını göstermiştir. Yüzde 60 oranında oya sahip muhalefet olduğu doğrudur, ama bu bir "blok" değildir. HDP dışında mecliste yer alan diğer üç partinin de Türk hakim sınıflarının temsilcisi partiler oldukları, aralarındaki çatışmaların ve çıkar ilişkilerinin tali, halka saldırının esas olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır. Bu tabloda CHP'ye ise bir kez daha "başarısız muhalefet" rolü düşmüştür. Önümüzdeki süreçte CHP bu başarısızlığını gidermek adına AKP'yle koalisyon kurabilmek için can atacaktır!

Suriye'ye Sefer Hazırlıkları!

Geride bıraktığımız haftanın bir diğer önemli gelişmesi ise MGK'nın gerçekleştirdiği toplantı oldu. Suriye gündemli yapıldığı açıklanan toplantı; "Bölgede yaşayan sivil halkı hedef alan terör saldırıları ile bölgenin demografik yapısının değiştirilmesine yönelik eylemlerden duyulan endişe dile getiril"di. (30 Haziran) Bu açıklamanın tercümesi olarak MGK'nın "Hem IŞİD hem PYD'den endişeliyiz" dediği ifade edilse de, çok iyi bilinmektedir ki, TC devletinin asıl endişeli olduğu, Suriye Kürdistanı'nda Kürtlerin önderliğinde oluşan statüdür. TC devletinin sınır komşusu olarak ortaya çıkan başta IŞİD olmak üzere, selefi çetelerden rahatsız olmadığı, aksine onlara her türlü lojistik desteği sağladığı bilinmektedir.

Rojava'da Kürt güçlerinin önderliğinde kazanılan başarılar, faşist TC'nin fitratında olan Kürt düşmanlığını bir kez daha açığa çıkardı. MGK'nın gerçekleştirdiği toplantı sonrasında, özellikle havuz medyasında, "PYD'nin bölgede etnik temiz-

Tarihsel tecrübe bize, TC devletinin ve özellikle de onun besleme medyasının sesinin bu kadar yüksek perdeden çıkmasını, gerçekte Rojava'ya açıktan müdahale edememesinin sancısı olarak okumak gerektiğini göstermektedir.

lik yaptığı", "IŞİD'le ortak çalıştığı" ve "Suriye'nin kuzeyinde bir Kürt devleti kurulması amaçlandığı" vb. vb. haberleri çıkmaya başladı. Buna kesinlikle izin verilmeyeceği ve TC devletinin "IŞİD'le mücadele" adı altında bölgeye müdahale etmesi gerektiği dillendirilmeye başlandı. "Osmanlı torunlarının Suriye'ye sefer istemeleri" olarak tanımlayabileceğimiz bu yayınların gerçek amacının, PYD'nin önderliğinde kazanılan başarıların bertaraf edilmesi olduğu açıktır.

Bu durum gerek Kürt Ulusal Hareketi'nde ve gerekse de ilerici, devrimci kamuoyunda TC devletinin Rojava'ya müdahalesi olarak algılandı ve propaganda edildi. Edilmeye de devam ediyor. Oysa TC devleti Suriye savaşının başından itibaren Rojava'ya müdahale etmektedir. TC'nin başta IŞİD olmak üzere her türlü katil sürüsüne destek verdiği bilinmektedir. Kanıtlarıyla ortadadır. Nitekim Suriye'ye operasyon hazırlıklarının konuşulduğu bir ortamda "Halep kentini özgürleştirmek ve kenti şeriat kurallarına göre yönetmek" amacıyla kurulduğunu savunan Ensar El Şeria (Şeriat'ın Yardımcıları) adlı cihatçı koalisyonu 2 Temmuz akşam saatlerinde Halep'te Suriye ordusu kontrolündeki bölgelere saldırı başlattı. Bu hamleye paralel olarak TSK sınır bölgesindeki yığınağı artırırken, Kilis-Halep hattındaki cihatçı koridorunu korumaya yönelik açıklama ve hamleler birbirini izledi.

Her şey bir yana Kobane'ye yönelik son IŞİD saldırısı ve ortaya çıkan katliam TC devletinden bağımsız değildir. Tarihsel tecrübe İttihat ve Terakki geleneğinden gelen TC devletinin bu katliamda rolü olduğunu gösterir. Dolayısıyla bugün konuşulan genel olarak Suriye'ye özel olarak Rojava'ya yönelik müdahale tehditleri, açık askeri saldırı için geçerlidir.

TC devletinin başta "tampon bölge", argümanı olmak üzere çeşitli psikolojik harp yalanlarıyla Rojava'yı açıktan işgal edip etmeyeceği tartışılmaktadır. Burada da tarihsel tecrübe bize, TC devletinin ve özellikle de

onun besleme medyasının sesinin bu kadar yüksek perdeden çıkmasını, gerçekte Rojava'ya açıktan müdahale edememesinin sancısı olarak okumak gerektiğini göstermektedir. Gerek iç ve gerekse de dış dengeler, TC'nin Rojava'ya açıktan askeri müdahalesinin önünde engeldir. Ancak TC devletinin özellikle ABD emperyalizminin güdümünde bölgede doğrudan askeri müdahaleleri de içeren bir jandarmalık rolü olduğunu göz ardı etmemek gerekir. Koşulları olduğunda, çıkarları çakıştığında Türk hakim sınıfları her türlü maceraya açıktır.

Bölgede başta emperyalizm olmak üzere her türden gerici ilk kendi çıkarlarını hayata geçirmek için çalışmaktadır. IŞİD denilen örgütlenmenin bu politikaların hayata geçirilmesinde işlevsel bir rol oynadığı çok açıktır. Her emperyalist güç ve bölgede bulunan gerici faşist devletler, kendileri açısından en fazla yarar sağlayacaklarını düşündükleri ata oynamaktadırlar. ABD emperyalistlerinin öncülüğündeki koalisyon güçlerinin IŞİD mevzilerini bombalamaları ve PYD ile gerçekleştirilen ittifak bu açıdan değerlendirilmelidir.

Ancak her halükarda ilerici, devrimci güçler, emperyalistlerin ve bölge gericiliğinin hedefinde olmaya devam etmektedir. Bir yandan başta IŞİD olmak üzere Suriye'deki çeşitli selefi cihatçı örgütlenmelere açıktan ya da örtülü olarak destek verirken, kamuoylarına bu örgütlerle mücadele ettikleri yalanlarını propaganda etmektedirler. Nitekim Alman emperyalizminin ATİK operasyonunun arka planında bölgedeki çıkarları bulunmaktadır. Yine örneğin T. Kürdistanı'nda Kürtlere yönelik operasyonların sürmesi ve son olarak Cizre'de dört gencin tutuklanması bu bilinçli politikanın ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. Bu türden tutuklama saldırılarına en iyi yanıt, başta bölge gericiliği olmak üzere, emperyalizm ve onun taşeron örgütlenmelerine karşı mücadeleyi yükseltmektir.

İZENERJİ işçileri iş bıraktı, grev tarihi verdi!

H. Merkezi: Toplu iş sözleşmeleri tıkanan binlerce İZENERJİ işçisi, İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde insanca yaşam hakkı için ücret talebini yeniledi.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait İZENERJİ ile bu işyerinde örgütlü olan DİSK/Genel İş İzmir 2 No'lu Şube arasında gerçekleşen toplu iş sözleşmesinde grev öncesi son adımlar atıldı.

Büyükşehir Belediyesi yönetiminin, sendikanın insanca yaşama yetecek ücret talebini kabul etmemesi üzerine işçiler, 2 Temmuz Perşembe günü tam gün iş bıraktı.

Büyükşehir Belediyesi önünde işçilere seslenen Genel İş İzmir 2 Nolu Şube Başkanı **Taner Şanlı**, anlaşma sağlanmadığı takdirde bayram sonrası, 23 ya da 24 Temmuz'da, süresiz greve çıkacaklarını duyurdu.

Önümüzdeki iki yıl süresince geçerli olacak toplu iş sözleşmeleri, Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı şirketlerden İZENERJİ A.Ş.'de çalışan ve belediyenin park ve bahçeler, yeşil alanlar, idari işler, kültür-sanat, mezarlıklar, huzurevleri, aşevleri, Eşrefpaşa Hastanesi ile İZSU Genel Müdürlüğü gibi 17 farklı biriminde çalışan yaklaşık 3 bin 600 sözleşmeli personeli kapsıyor.

Dora Otel işçileriyle dayanışma eylemi

H. Merkezi: Turizm ve Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri 28 Haziran günü, işten atılan Dora Otel ve Grand Hyatt Otel işçilerine destek amaçlı Taksim Talimhane Caddesi'nden Grand Hyatt Otel önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Talimhane Caddesi'nde başlayan yürüyüş boyunca dayanışma sloganları atıldı. Grand Hyatt Otel önüne gelindiğinde **Tüm Emek-Sen** tarafından bir basın açıklaması okundu. Açıklamayı okuyan işçi, "Madem aynı gemideyiz, gemiden ilk atılan biz işçiler olmayacağız. İşimize, geleceğimize, aşımıza sahip çıkacağız" dedi. İşçiler işlerine geri dönene kadar mücadele edeceklerini vurgulayarak sloganlar eşliğinde eylemi sonlandırdı.

"Böyle candan bağdaştık Serapool'de!"

Kartal: Serapool, Pendik'e bağlı Kavakpınar Mahallesi'nde bulunan ve 76 ülkeye seramik ihracatı yapmakla övünen bir fabrika. Bu fabrikanın "övünmesi" gereken başka bir yönü de işçi düşmanlığı olmuştur. Serapool Fabrikası işçileri DİSK'e bağlı Cam Keramik-İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçilerin çoğu yıllardır bu fabrikada çalışıyor. Yıllar boyunca kendi iş yerlerine gider gibi evlerinden çıkan işçiler, akşam eve giderken ertesi gün için, "işin kalitesini daha ne kadar artırırım" diye düşünmeyi de eksik etmediler. İşçilerin fabrikayı bu kadar sahiplenmesine karşılık Serapool patronu işçi sağlığı ve iş güvenliği açısından koşulları bir zulme çevirmekten geri durmadı.

Kadınların çoğunlukta çalıştığı fabrikada işçiler, ellerindeki iş olanğını kaybetmemek için bu koşullara boyun eğdiler. Ta ki üç ay öncesine kadar... Üç ay önce sendikada örgütlenerek haklarını kazanmak için mücadeleye başlayan 120'ye yakın işçi, artık "**Zulüm karşısında sessiz kalan, dilsiz şeytandır**" diyor.

Serapool işçi sağlığı ve güvenliği açısından oldukça kötü koşullara sahip. Çalışırken sağlığından olmanın her türlü hali mevcut, öyle ki boyun ve bel fıtıkları sıradan hastalık halini almış durumda. Fabrikada porselen havuz kaplama maddeleri üretiliyor ve işçiler, kesme, çapak temizleme gibi işlemler sırasında porselen tozu solumak zorunda kalıyor. Var olan durumu "**Maske yok, var olan maskeler de ağzı ve burnu kapatmaya uygun değil, ağızları burunlarını tahriş ediyor**" şeklinde anlatıyor işçiler ve patronun makinelerin on-off tuşunu iptal ettiğini, böylece bantların hiç durmadan çalıştığını da şu sözleri ile belirtiyorlar: "**Hiç durmuyor bu bant. Lavaboya bile gidemiyoruz, yerimize birini bulabilirsek su içebiliyoruz**".

Serapool'de çıkarılan işçilerin yüzde 70'e yakını kadın. Direnişin kadın yanının ağır bastığı grevde birbirlerini ilk defa bu kadar yakından tanıdıklarını belirtiyor kadın işçiler. Böyle candan iş arkadaşlarının olduklarını bu direnişle görüp so-

nuna kadar devam edeceklerini aktarıyorlar.

"Solcuyum galiba!"

Serapool'de çalışma koşullarına karşı geliştirilen direnişin 20. gününde polis işçileri fabrika bahçesinden çıkarmak için yığınak yaptı. İşçilerden **Şenay Çalkaya**'ya bu olaya ilişkin düşüncelerini sorduğumuzda, "**Polisin bu şekil davranması zorumuza gitti. Çünkü bu grev anayasal hakkımız. Polise 'elinizde belgeniz var mı' diye sorduğumuzda 'hazırlıksız geldik' dediler ve 'ismarlama' geldiklerini açıkça ortaya koydular. Kanunlara bakmadan geldiklerini söyleyen polis aslında kanunsuzluk yaptı orada. Televizyonda gördüğüm zaman kızdım insanlara, polise iyi davranmıyorlar diye. Şimdi ise polisin taraf tutma durumunu gördüğüm için yanıldığının farkına vardım**" diyor.

Hakkını arayanların terörist durumuna düşürüldüğünü belirten Çalkaya, medya ile on yıllardır bu durumun işlendiğini ve hakkını arayanın solcu olduğunun öğretildiğini anlatıyor ve ekliyor: "**Solcu nedir? Hakkını arayan! Çok da kötü değilmiş. Yani hakkımı aradığım için ben de solcuyum.**"

23 yıllık emeğin karşılığı 1000 TL

Fabrikada işçilere nasıl davranıldığını "**Bir Allah'ın selamını bile çok görürlerdi bize. Hiç durmadan çalışıyoruz, patron görüyor. Yanımızdan geçip gidiyor. Bir 'Kolay gelsin' demez mi insan? Bir kere bile demedi. Makinelardan farksızdık biz**

onlar için, bizi insan yerine koymuyorlardı" sözleri ile aktaran Çalkaya, işten çıkarılmasının ardından kendisinin yerine 3 işçinin alındığını da sözlerine ekliyor.

Kendisinin 1000 TL alırken bu üç işçiye kişi başı 1600 TL verildiğini belirten Çalkaya iç çekiyor ve "**23 yıldır burada çalışıyorum fakat bizlere iki yılda bir bile zam yapmadılar**" diyerek sömürünün ne düzeyde olduğunu da açıklıyor.

"Çünkü üreten bizdik"

Serapool işçilerinden **Zeynep Doğan** ise "**İş şartlarının düzeltilmesini istiyoruz**" diyor ve "**Bu fabrika bizim. Çünkü 14 yıldır burada çalışıyoruz. İçeride kaç tane memurları var, üretim yapamıyorlar. Yapamazlar! Çünkü üreten bizdik**" diyerek emeğinin, hakkının nasıl yok sayıldığını açıklıyor.

Doğan, işe giremeseler de koşullar düzeler ümidiyle, kendilerinden sonra çalışacak olanlar için mücadeleyi sonuna kadar devam ettireceklerini "**Biz yandık onlar yanmasın**" diye ifade ediyor.

"Biz burada bağdaştık"

Döne Polat ise "**Ben zaten bu sene sonunda işten ayrılacaktım. Ama benim arkadaşlarım neredeyse ben de orada olmalıydım**" diyor. Polat, "**Bizim için değişen bir şey yok. Sabah işe gelir gibi gelip akşam eve gider gibi devam ediyoruz**" diyerek bu durumu aktarıyor ve "**Bu kadar iyi dostlarımız olduğunu bize gösterdi**" diyor. Mücadele kararlılığının bilendiğini vurgulayan Polat, "**Biz burada bağdaştık! Birbirimizi görmeye başladık**" diyor.

Divan'da işçiler işe iade davasını kazandı

Kartal: DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Koç Holding'e ait Divan Turizm AŞ işçileri, açtıkları işe iade davasını kazandı. Kartal'da bulunan Anadolu Adliyesi 22. İş Mahkemesi'nde 51 işçinin gruplar halinde açtığı davadan ilk grubun davası sonuçlandı.

Mahkeme bu grupta yer alan 9 işçinin işe iade talebini haklı buldu. Diğer işçilerin davaları ise devam ediyor. Divan Turizm AŞ önünde açtıkları çadırda 140 günün üzerinde direnen işçiler, sendikali olarak işe dönene kadar mücadeleye etmekte kararlı.

Rize'de "Yeşil Yol" krizi büyüyor

H. Merkezi: Karadeniz Bölgesi'nde 8 ilin yaylalarını birbirine bağlayacak olan 2 bin 600 kilometrelik Yeşil Yol projesine gelen tepkiler sonrasında Rize Valisi **Ersin Yazıcı**, köy muhtarları ve turizm derneklerinin temsilcileri ile bir araya geldi. 2 muhtarın karşı görüş bildirdiği, 7 muhtarın ise onayladığı projenin "**Doğaya daha az zarar vermek koşuluyla**" devamı yönünde karar alındı.

Çamlıhemşin İlçesi Ayder, Aşağı Kavron, Yukarı Kavron-Samistal Yaylaları arasında

yol yapımı, onarım ve genişletme çalışmaları ile Kavron vadisi ile Palovit ve Çat vadilerini birleştirecek yol yapımının bölgeye alternatif ulaşım ve yaylacılık faaliyetlerine katkı sağlayacağına vurgu yapıldı. Yaylacılık yapan halk ise doğanın, tarihin ve geleneksel kültürlerinin bozulacağını düşünüyorlar.

Tepkili olan çevreciler, valinin emrindeki muhtarlardan onay yazısı aldığını ama muhtarların o yola onay vermesinin yola meşruyet kazandıramayacağını söylediler.

Çanakkaleli köylüler: "Devlet her yerde bize köstek!"

Çanakkale: 27 ve 28 Haziran günlerinde Çanakkale'de emekçi köylü kadınlarla birlikte tarlada çalışma imkanı elde ettik. Çalışma zorlukları ve geçim sıkıntıları hakkında konuştuğumuz kadınlar; yazları tarlada, kışları ise zeytinliklerde çalıştıklarını ve günlük aldıkları paranın geçimlerine yetmediklerini söylediler. Köylü kadınlardan çoğunun 2-5 dönüm arasında tarlalarının olduğunu öğrendiğimiz sohbetimizde, köylülerin kendi tarlalarını, topraklarını ekemediklerini, devletin yardım etmediğini ve yardım etmek yerine ayakbağı olduğunu ifade ettiler.

Çanakkale'de çoğu kadın evi tek başına geçindiriyor; eşleri ise kahvehanelerde vakit geçiriyor. Kadınlar işten sonra ev işleriyle de ilgilendikleri için çok yoruluyorlar. Ayrıca iklimin değişmesiyle tarlalardaki mahsuller çiçeklerini döküyor ve tarlalardan elde edilen kâr zarara dönüşüyor. Böyle olunca da kadınlar çalıştıkları tarlaların patronlarının da ödemediği güçlük çektiklerini vurguladılar.

Bazı tarlalarda günlük yevmiye 40 TL iken bazı tarlalarda ise 60 TL'yi buluyor.

İl dışından olup Çanakkale'den tarla alanlar -özellikle İstanbullular- yevmiyeleri daha fazla veriyorlar. Bu da Çanakkaleli tarla sahiplerinin çalışacak işçi bulmasını engelliyor. Çünkü köylülere 60 TL yevmiye verilmesi tarladan edilen kârın mazot parasını karşılamayacağı anlamına geliyor. Yani "küçük köylü esnaf" (köylü kadınların tabiriyle) tarlasını ekemiyor, başkalarının tarlalarında çalışıp geçimini sağlıyor.

Erkekler tarlalardan umudunu kesmiş durumda. Çoğu başka iş alanlarında çalışıyor. Kadınlar ise tarlaların, hayatlarının ve yaşamlarının devam olduğunu söylüyorlar. Gerekli destek verilirse, kredi sağlanırsa, ekilmeyen boş tarlalar köylülere verilse hem ekimin artacağını hem de geçimlerini sağlayabileceklerini söylüyorlar.

Kadınlardan Hatice teyzeyle röportaj yapma imkanı elde ettik. Hayatı boyunca tarlalarda çalışan **Hatice Taş** (58) durumlarının eskiye göre daha kötü olduğunu söyledi.

- Çalışma zorluklarımız neler? Yevmiyeleriniz yeterli mi?

- Tarlada çalışma şartlarımız zor. Yevmiyeler verene fazla, alana az geliyor. Ben sana 45 TL versem bana çok, sen benden 45 TL alsan sana az. Amele sıkıntısı olduğu için de yevmiye fiyatları verene göre

değişiyor. Çalışan işçi bulamayanlar daha fazla yevmiye vererek diğer tarlalarda çalışan işçileri kendine çekmeye çalışıyor. Bir nevi patronlar birbirlerinin kuyularını kazmaya çalışıyorlar.

Ayrıca bu da zenginlerin fakirlerin tabakasını öldürmesi anlamına geliyor. Benim tarlam var. Ben kendim ekiyorum. Bir yandan da başka tarlalarda çalışıyorum. Ben amele tutmuş olsam 40 TL verebilirim. 40 TL vereceğim için diğer tarlalar daha fazla verdiği için amele gelmiyor ve benim tarla ot içinde kalıyor.

- Yani kesin bir fiyat mı yok?

- Evet, sorun da burada. Küçük tabaka, fakir tabaka bu yüzden ölü. Zengin tabaka ise bu durumu kullanarak işlerini yürütüyor. Ben tarlayı kendim yapmasaydım, geç gündüz içinde durmasaydım, 60 TL'ye işçi çalıştırsaydım, işin içinden çıkamazdım.

- Genellikle tarlalarda kadınların çalıştığını görüyoruz. Erkekler ne yapıyor?

- Erkekler kahvede. Kadın getiriyor, erkek yiyor. Bu hep böyle, bu şartlar değişmiyor. Kadın erkekten daha fazla çaba gösteriyor. Tarladan eve, evde işlere devam ediyorlar. Eğer evde bir yardım edeni olsa kadın tarlada bu kadar yorulmaz. Çocuklara bakım, yemek, ekmek hep si kadının üstünden dönüyor ve erkek bu zorluğu görmüyor. Eşim bensiz gelmiyor tarlaya. Ben gelmesem kimse bakmayacak tarlaya. Gelse baksa, ben 2 kuruş daha fazla çalışıp yevmiye getiririm. O yüzden işlere az gidiyorum.

- Bu sene nasıl mahsül?

- Bu sene mahsül çok kötü. Çiçek var ama bağlayamadı; iyi bir döküm yok. İnsanlar değiştiği gibi mevsimler değişiyor. Ve hava koşulları kötü etkiliyor. Ayrıca ekonomi de kötü, kurtarmıyor. Ekin de az oluyor. Önceden 10 TL mazotla bir bidon dolarken artık yarısı bile dolmuyor. Ayrıca gübre de çok pahalı.

- Çözüm ne olur?

Kadınlara ne yapmalı?

- Devletin kredi yardımı yapması lazım. Mazotun, gübrenin düşmesi lazım.

Gübrenin bir çuvalı 60-70 TL. Tarım Kredi Kooperatifleri de market gibi çalışıyorlar. Gençken boru alırdık, gübre alırdık, sezon sonu verirdik parayı. Şimdi parayı peşin vereceksin öyle alacaksın. Senet yaparlarsa ödeyemezsen hemen icraya veriyorlar, insanlar da kendilerini öldürüyor icra yüzünden.

Atıyorum bir dolu yağsa, bütün mahsul mahvolsa, ben de seneti ödeyemezsem direkt icraya verecekler. 10 liralık malı 5 liraya vermek zorunda kalacağım. Çoğu insan destek olmadığı için şehire göç ediyor. Kendi yapan da hiçbir şey yapamıyor. Çünkü yapacakları belli. Kısıtlanmış. Desteksiz, parasız hiçbir şey olmaz. Birbirimizin kuyusunu kazıyoruz, destek olacağımıza. Kasabaya, şehre gidiyorlar, orada da fakirlik çekiyorlar. Şehirlerde her şey para. Destek olunursa mal da artar, verim de artar, işçi de işi zevkle yapar.

- Son olarak ne söylersin Hatice Teyze?

- Biz destek istiyoruz. Desteksiz hiçbir şey olmuyor. Bizim köyde evlerimiz de yol yapımı için yıkılıyor. Evimizi yıkıp 30 bin TL veriyorlar ev al diyorlar. 30 bine ev mi olur? Arsalar, 30 bin TL. Her yerde bize devlet köstek. Her yerde... Temelli bizi öldürdü. Büyük şirketler, tabakalar gelişti. Küçük esnaf öldü, hiç arama küçük esnaf!

Uşak'ta Dev Maden-Sen işten çıkarma sebebi!

H. Merkezi: Uşak'ın Ulubey ilçesine bağlı Gümüşkol köyünde bulunan Tüprag Kışladağ Altın Madeni'nde çalışan 3 işçi DİSK'e bağlı Dev Maden-Sen'e üye oldukları için işten çıkarıldı. 550 kişinin çalıştığı madende 9 yıldır vardiya sistemi ile faaliyet göstermekteydi.

Türk-İş'e T. Maden-İş Sendikası'na üye olan ve 2008'den bu yana çalışan işçiler, sendika taleplerini karşılamadığı için istifa etti. T. Maden-Sen'den istifa eden işçiler, DİSK'e bağlı Dev Maden-Sen ile görüşmeye başladı. İşçiler yaklaşık bir ay süren görüşmelerden sonra patronlar tarafından korkutularak tehdit edildi. 3 işçi ise işten çıkarıldı.

Çin'de 14 işçi kayıp!

H. Merkezi: Dünyanın neresi olursa olsun işçilerin payına ölüm "düşüyor". Adres bu kez Çin, işçiler bu kez ölümü bir fabrikanın enkazı altında bekliyor. Çin'de bir fabrikanın çökmesi sonucu 4 Temmuz günü 14 işçi enkaz altında kaldı.

Çin'in Zhejiang bölgesinde bulunan Wenlig kentinde 4 katlı fabrikanın neden çöktüğüne dair henüz net bir bilgi bulunmazken 37 işçinin kurtarıldığı belirtildi. Yetkililerin çökme sırasında fabrikada en az 51 işçinin çalıştığını belirtmesi göçük altında kalan işçi sayısının daha fazla olabileceğini ortaya koydu.

Nihat Kazanhan davasının 2. duruşması görüldü

H. Merkezi: Şirnex-Cizre'de 14 Ocak'ta polislerin hedef gözeterek açtığı ateş sonucu hayatını kaybeden 12 yaşındaki **Nihat Kazanhan** davasının ikinci duruşması Cizre 1. Ağır Mahkemesi'nde görüldü.

Biri tutuklu beş polisin yargılandığı davanın 2. duruşmasında tanık polisler ve Kazanhan'ın olay sırasında yanında olan arkadaşları ifade verdi.

Duruşmada dinlenen tanık polisler olayı görmediklerini veya sonradan öğrendiklerini söyleyerek tutuklu polisleri korumaya yönelik çelişkili ifadeler verdiler.

Kazanhan'ın arkadaşları ise kar maskesiyle polisin üzerlerine bilerek ateş açtığını ve Nihat Kazanhan vurulduktan sonra polisin parmak sallayarak "sizi de böyle geberteceğim" dediğini söylediler. Mahkeme, mağdur avukatlarının getireceği görgü şahitlerinin dinlenmesine, tutuklu polisin tutukluluk halinin devamına karar vererek duruşmayı 2 Ekim'e erteledi.

Kadri Bağdu soruşturmasında gizlilik kararı

H. Merkezi: Adana-Şakirpaşa semtinde Kobanê serhıldanları sürecinde, 14 Ekim 2014'te kar maskeli ve motosikletli kişiler tarafından uğradığı silahlı saldırıyla katledilen Azadiya Welat gazetesi çalışanı **Kadri Bağdu** ile ilgili yürütülen soruşturmada gizlilik kararı verildi.

Dosyaya bakan savcının görevsizlik kararı vermesinin ardından dosyanın "örgütlü suçlar" kapsamına alındığı da öğrenildi. Bağdu ailesinin avukatı **Turgay Bek** de dosya kapsamında hedef oldu. Bağdu'nun katledilmesiyle ilgili olarak basın yayın organlarına verdiği demeçlerde emniyeti "suçlaması" sebebiyle Adana İl Emniyet Müdürlüğü şikayetçi oldu.

Hiçbir şey nedensiz değildir; tıpkı şehitlerimiz gibi!

Emperyalistlerin ve uşaklarının Ortadoğu'da DAİŞ ve türevlerini destekleyerek büyüttüğü savaşa karşı destansı direniş veren YPG-YPJ, TKP ML/TİKKO, MLKP, Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) İspanya Marksist Leninist Parti/Komünist İnşaa Örgütü ve MLSPB/DC tarih yazmaya devam ediyor. Ödenen ve ödetlen bedellerle bu tarihin adı ise Rojava...

Türk devletinin açıktan desteği ile gerçekleştirilen saldırılara karşı ortaya konulan direniş, bugün aynı zamanda iç politikada TC'nin çıkmazlarını büyütmektedir. Öyle ki Ortadoğu'da hayata geçiremediği politikalarını bugün sınırlara yaptığı askeri sevkیاتlarla gerçekleştirmek istiyor. Sınır sevkıyatı sadece bir politikanın hayata geçirilmesi değil hayata geçirilen bir politikanın provoke edilmesi hedefiyle yapılıyor. TC, Suriye Kürdistanı'nın kaderinin tayinini engellemek istiyor. Ancak tüm bu çabalar nafi! TC, politikalarını eline yüzüne bulaştırmaktan öteye gitmedi. Ödenen bedellerle boşa düşürülen her politika bugün dünyanın dört bir yanından devrimcilerle yok ediliyor. DAİŞ çetelerine karşı başlatılan operasyonlarda, ölümsüzleşen şehitlerle kavganın onur abideleri yaratılıyor.

Avustralya'dan Rojava'ya seslendirilen bir özgürlük türküsü

Rojava'da YPG saflarında gerici DAİŞ çetelerine karşı savaşarak ölümsüzleşen birçok savaşçıdan birisi de enternasyonalist savaşçı **Reece Harding**... Avustralyalı Harding, DAİŞ çetelerinin Ortadoğu'da ezilen halklara dönük

gerçekleştirdiği katliama dönük tepkisini pratikte göstermiş ve 4 Mayıs'ta YPG'ye katılmıştı. Özgürlüğün sınırlara sığmayacağını bilincinde olan Reece belki de bu zamana kadar yaşamadığı birçok duyguyu derinlemesine yaşadı. Ama bunları yaşarken Reece olarak değil **Heval Bagok Australi**'ydi.

23 yaşında Heval Bagok yaşatmak için yaşamın engin denizlerine atıldı. Ve o biliyordu ki hiçbir şey

nedensiz değildi. Yaşayan varsa yaşatanı, ölen varsa öldüreni... O kendi bedeninde nice yaşamların yermesi için ölümsüzlüğü göğüsledi. Ve Ortaçağ karanlığının temsilcilerine, tekfirçilere karşı savaşırken 27 Haziran günü ölümsüzleşti. Çetelerin yerleştirdiği mayına basarak şehit düşen Heval Bagok ölümsüzlüğünü onur olarak ardıllarına bıraktı. Ve annesinin yürekten ifadesiyle; "O her yerde dolaşan vahşet görüntülerini, katledilen çocukları, tecavüze uğrayan ve işkence edilen kadınları gördüğünde tüm bunlara son vermek için gitti. Doğru şeyi yapmak istedi, denedi ve yapabileceğinin en iyisini yaptı."

lüğünde Tel Abyad'ta başlatılan temizlik operasyonunda ölümsüzleşti. Çakas gerçeği olguların içinde aramanın bilincindeydi. Gerçeğin bu kaçınılmaz parıldayışına tanıklık etmek ve onun bu dehasında örgütlenmek, sınıflar mücadelesinin gerçekliğini ve gerekliliklerini tanımlamak anlamına geliyordu. Çakas bu gerçeği halk içinde örgütlemek için ölümsüzlüğü ardıllarına bıraktı.

Hiçbir şey nedensiz değildir. Tıpkı şehitlerimiz gibi. Kavganın enginliğinde gericiliğin zincirlerini parçalamak uğruna ölümsüzleşenlerin bir çağrısıdır. Ve bu çağrı gerçeğin çağrısıdır. Bu çağrı savaşın ateşinde alazlanmanın çağrısıdır.

Hiçbir şey nedensiz değildir. Tıpkı şehitlerimiz gibi. Kavganın enginliğinde gericiliğin zincirlerini parçalamak uğruna ölümsüzleşenlerin bir çağrısıdır.

Ölümsüzlüğün nişangâhı Ahmet Saner Koçgiri

Ölümsüzlüğü yoldaşlarına onur olarak bırakan bir şehit de MLSPB/Devrim Cephesi savaşçısı **Alper Çakas** oldu. DAİŞ çetelerinin katliamlarına karşı soluğu Rojava'da alan Çakas hakim sınıfların saldırılarına karşı durabilmek için 2013 yılında Devrim Cephesi saflarında Türkiye'de örgütlendi. Çakas, özgürlük türküsünün özgürlük mücadelesi içinde anlam bulacağını bilinciyle aynı yılın Nisan ayında Rojava'da **Didar Şensoy Silahlı Propaganda Birliği** içinde yer aldı.

Türk hakim sınıflarının yıllardır Kürt halkına dönük saldırılarının bilincinde olan Çakas bu bilinçle katıldığı Komutan Rubar Qamişlo hamlesinin 52. gününde YPG/YPJ öncü-

Rojava'da tören

H. Merkezi: Alper Çakas ve 4 YPG'li şehit için 4 Temmuz günü Rojava'da cenaze töreni gerçekleştirildi. Cizre Kantonu'nda gerçekleştirilen ve içerisinde TKP/ML TİKKO'nun yer aldığı **Enternasyonalist Özgürlük Taburu** savaşçıları ile YPG savaşçılarının katıldığı törende **MLSPB/Devrim Cephesi** bir konuşma yaptı.

Konuşmada "Yolumuz devrim yolunda düşenlerin yoludur. Yaşasın Ortadoğu devrim cephesi" denildi. Törenin ardından şehitlerin naaşları, memleketlerinde ölümsüzlüğe uğurlanmak üzere konvoy eşliğinde yola çıkarıldı.

Genç Partizan yoldaşlara...

Sistem demir çarklarını birbirine geçirmiş faşizmi sıkı bir biçimde örmüştür. Bu çarklara içten darbe vurmak isteyen ve bu mücadeleye gönül veren yoldaşlarımız... Mücadelenizi selamlıyor, hepimizi yürekten kucaklıyoruz. Mücadeleyi büyütme onun gelişmesini, beslenmesini sağlayan öncelikli alanlar Kaypakkaya yoldaşında dediği gibi kırlardır. Yoldaşlar yaşamımızı yeniden örgütleyebilmemiz

için kendimizi yeniden örgütlememiz gerekiyor. Ve bu kendimizi örgütleme sürecinin sistem içerisinde sakat olmasını istemiyoruz. Özgür devrimci alanlarda kendimizi ve birbirimizi yeniden örgütlememiz sistemin kafasına inen balyoz etkisi yaratacaktır. Sizlerden özgür devrimci alanımıza gelmenizi, burada karşılıklı bir eğitim sürecine girmeyi istiyoruz. Partizan olabilmemizin sorumlulukları siz değerli yoldaşlarımızı bekliyor.

Vazgeçilmez tutkunun yemyeşil ölümsüz adıdır, özgürlük.

Siz genç Partizan yoldaşları özgürlüğe ve yeni bir yaşama çağırıyoruz. Toprağa-suya-yağmura; kendimize ait öze-gerçeğe dönüşe çağırıyoruz. Her türlü yabancılaştırmanın-yanılsamanın sahteliğini terk etmeye çağırıyoruz. İçinde devrim ve özgürlük olmayan söylem ve eylemleri terk etmeye çağırıyoruz. Dinlenecek bütün sözlerden türkülerden daha güçlü ve daha derin olan özgürlük dolu bir tutkulu yaşamı yaratmaya ve kurmaya çağırıyoruz.

(Rojava'dan bir kadın TKP/ML TİKKO gerillası)

Elif'i bırakın, DAİŞ çetelerini tutuklayın!

27 Haziran günü aralarında Yeni Demokrat Kadın aktivisti **Elif Kaya**'nın da bulunduğu **4 Yeni Demokrat Gençlik** okuru seyahat ettikleri şehirlerarası otobüste Şirnex'in Cizre sınırında siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alınarak tutuklandı. Elif ve arkadaşlarının tutuklanma sebebi bir telefonla gelen "**4 kişinin Irak'ta bombalı eylem yapacakları**" ihbarıydı!

Anlaşılan o ki, "Yeni Türkiye'de" tek telefon 4 gencin tutuklanmasına yetiyordu!

Oysa geçtiğimiz günlerde TC sınırlarını askeri üs olarak kullanan DAİŞ'in nereye ve saat kaçta bombalı saldırıyı yapıp ve kaç can ala-

cakları açık açık bilinirken (yoksa AKP'nin havuz medyası Anadolu Ajansı'nın tam saldırının olacağı anda, tam bombaların patlayacağı noktada olmasının bir tesadüf olduğuna inanmamızı mı bekleniyor?) bunu engellemeyenlerin bu "aşırı güvenlik kaygısı" nereden kaynaklanıyordu?

Buradaki "güvenlik kaygısı"nın tek bir açıklaması vardır: Katil ve tecavüzcü sürüsü DAİŞ'e ortaklık yapanlar bu ülkede özgürlük ve demokrasi mücadelesi veremelerine ve bu mücadeleyi ortaklaşmalarına tahammül edemiyorlar.

Hele de bu mücadeleyi verenler kadınlarsa bu tahammülsüzlük daha da artıyor! Daha birkaç gün

önce HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**'ı hedef gösteren şirret havuz medyasının tavrı bunun en yakın örneği...

Elif'i bırakın!

Tutuklanan Elif Kaya, yıllardır Yeni Demokrat Kadın içerisinde kadınlara dönük emek sömürsüne, ayrımcılığa, baskıya, şiddete karşı mücadele vermiştir. Daha önce de Gezi İsyanı sırasında tutuklanan ve götürüldüğü Şakran Hapishanesi'nde cinsel şiddete maruz kalan Elif, kendisine yönelik tüm baskılara rağmen mücadelesini sürdürmekte ısrarcı olmuştur!

İşte sınırları içerisindeki DAİŞ çetelerini tutuklamayıp mücadelesini ısrarla sürdüren Elif'i 2. kez tutuklayan kadın düşmanlarına, özgürlük ve demokrasi mücadelesi verenlere savaş açanlara sesleniyoruz:

Elif'i bırakın!

Kadın ve LGBTİ katillerini yakalayın!

Taciz-tecavüzcülere hak ettikleri cezayı verin!

Elif'i bırakın!

Katil ve tecavüzcü sürüsü DAİŞ çetelerini tutuklayın!

Elif ve tutuklanan YDG'li-ler yalnız değildir!

Yeni Demokrat Kadın

LGBTİ'ler: "Bu saldırı var oluşumuza yönelik"

H. Merkezi: 28 Haziran günü İstanbul-Taksim'de gerçekleştirilmek istenen 10. Onur Yürüyüşü'ne dönük polis saldırısını protesto eden İstanbul **LGBTİ Onur Haftası Komitesi** sosyal medyadan bir açıklama yayımlayarak "*Hangi hükümet gelirse gelsin biz varoluş mücadelemize sonuna kadar devam edeceğiz*" dedi.

İstanbul LGBTİ Onur Haftası Komitesi 28 Haziran'da İstiklal Caddesi'nde gerçekleştirilmek istenen 13. İstanbul LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne dönük polis terörüne ilişkin bir açıklama yayımladı. İstanbul Valiliği'nin Ramazan ayı gerekçe gösterilerek engellendiğini söyleyen LGBTİ'ler "*Valilik hukuka ve kanuna aykırı karar verdi, suç işledi. Kolluk kuvvetleri, Valiliğin kanuna aykırı bu emrini uygulayarak suça iştirak etti*" dedi. LGBTİ'ler son olarak, "*Valiliğin görevi saldırıları engellemek, bize saldırmak değil*" vurgusunu yaptı.

#FigenYüksekdağYalnızDeğildir

H. Merkezi: Star gazetesinin eril saldırısına maruz kalan HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'a destek vererek kadın dayanışmasını ören **Yeni Demokrat Kadın (YDK)** bir açıklama yaptı.

Açıklamada, Star gazetesinin hedef göstermesinin, HDP'nin politik çizgisinden doğru ele alındığında çok da sürpriz olmadığını vurgulayan YDK meselenin sadece bununla sınırlı kalmadığını vurguluyor.

Kadınların yaşamın ve sürecin "politik özne"si olma iddiasının birilerini öfkelenirdiğini bildiren YDK devamında şunlara değindi: "*Kadınların politik sahneye dahiliyetinin artması ve sözünü her alanda ifade etmesinden duyduğu rahatsızlığı ve öfkeyi, erkek anlayışın başarılı uygulayıcılarından Star gazetesi tam da tariflediğimiz noktada bulunan bir kadına, Figen Yüksekdağ'a 'Susturun şu şirret'i' başlığıyla ifade etti. Kendini bilmez bu başlık 'sesleri unutturulan' kadınların 'seslerini bulmasından' dolayı duyulan korkunun izdüşümüdür.*

Evet, onlar korkuyorlar! Tarihsel perdede kadının ezen-ezilen ilişkisindeki ezilen rolünden sıyrılmasın-

dan deli gibi korkuyorlar! Bu yüzden 'şirret' de diyorlar, 'müsaıt' de diyorlar... Kısacası diyorlar da diyorlar.

Onlar konuşa, yaza, söyleye dursunlar; sesimizi bulana dek verdiğimiz mücadelede elde ettiğimiz deneyimlerle, 'mağduriyetten direnişe' evrilttiğimiz tarihimize ve en çok da kadın dayanışmasıyla susmamaya, yaşamın her alanında özne olmak için verdiğimiz mücadeleye devam edeceğiz."

"Kadın düşmanlığında 'star'sın"

HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**'ı cinsiyetçi bir manşetle hedef gösteren Star gazetesi İstanbul ve İzmir'de gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

İstanbul: HDP Kadın Koordinasyonu 30 Haziran'da "**Hepimiz**

Figen'iz" diyerek, Star Gazetesi'nin cinsiyetçi saldırılara uğrayan Figen Yüksekdağ'ı yalnız bırakmadı.

YDK'nın da katıldığı eylemde dayanışma mesajları içeren pankartın yanı sıra renkli ve yaratıcı dövizler de yerini aldı. Yürüyüşün ardından HDP İl Eş Başkanı **Ayşe Erdem** bir konuşma yaptı. Erdem'in konuşmasının ardından basın açıklamasını HDP PM üyesi **Beycan Taşkıran** okudu.

İzmir: HDK Kadın Meclisi 30 Haziran günü Alsancak Sevinç Pastanesi önünde yapılan basın açıklaması ile Figen Yüksekdağ'a yapılan cinsiyetçi saldırıları protesto etti.

YDK'nın da katıldığı eylemde kadınlar, "**Figen candır, şirret kaçak saraydaki babandır**" gibi yazılı dövizler taşıdı. Eylemde basın açıklamasını HDK İzmir İl Eş Sözcüsü **Dilan Akpolat** okudu.

Havuz medya saldırılara yol gösteriyor

Tel Abyad'ın özgürleştirilmesinin ardından Sabah gazetesinin **"PYD, DA-EŞ'ten daha tehlikeli"** (19 Haziran 2015) manşetinden, Star gazetesinin HDP Eşbaşkanı Figen Yüksekdağ'ı hedef gösteren **"Susturun şu şirreti"** (29 Haziran 2015) başlıklı haberine, Yeni Akit gazetesinin TMMOB'u ve beraberinde devrimci örgütleri hedef gösteren yazı dizisi ve LGBTİ'lere yönelik Yeni Akit Genel Yayın Koordinatörü Hasan Karakaya'nın kaleme aldığı **"LGBT yürüyüşü... Sanki Lût Kavmi hortlamış, Taksim'e gelmiş!"** başlıklı yazısı ile Sivas Katliamı'nın yıldönümünde **"Müslüman'a zulmün adı Madımak"** sürmanşetine; havuz medyanın Kürtlere, kadınlara, LGBTİ'lere farklı milliyet ve inançlardan halka ve muhalif kesimlere saldırıları sürüyor.

Açıktan hedef gösteren ve toplumsal algıyı da şovenizm, erkek anlayış, ayrımcılık ve nefretle besleyen bu yayınların hizmet ettiği yeri düşündüğümüzde şaşırarak çok da mümkün değil. Yazımızda bu söylemleri alt başlıklarda değerlendirmeye çalışacağız. Ancak öncesinde şuna değinmekte fayda var; burjuva medya da kendi içerisinde parçalara bölünmüş halde. Özellikle AKP'nin bir iktidar partisi olarak 13 yıllık süreci ile birlikte oluşturduğu yandaş medyası ile burjuva medya içerisinde bir bölünme yaşandı; AKP birçok medya organını kendi ajitasyon ve propagandası için mülkiyetine geçirdi. Bu anlamda kimi zaman "hizaya gelmeyen" basın patronlarını saf dışı bıraktı, kimi zamansa gazeteci ve köşe yazarlarının işine son verdi. Ki basına yönelik müdahalelerinden belki de en belirginini "Alo Fatih" olayı oldu. Böylece burjuva basını tabirinin yerini ana akım medya, merkez medya, hükümet medyası, yandaş medya ve havuz medyası gibi terimler almaya başladı. Burada dikkat çekmemiz gereken nokta bu terimlerin burjuva medyanın tümünün işlevini silikleştirmesinin önüne geçmek gerektiğidir. Var olan haliyle devletin farklı kilitlerine hizmet eden ancak toplu halde

hizmet ettikleri yer aynı olan bu basın-yayın organlarının tek bir hedefi var: Ezilen halk kitleleri.

Havuz medyası pusulunun ibresi!

Ve yine havuz medya, ezilenlerden taraf olan her cepheye saldırmaya devam ediyor. Havuz medyada AKP'nin her icraatı ve politikası canı gönülden savunulurken gazeteciler ve köşe yazarları sahiplerinin seslerini yansıtmak için gerçekleri çarpıtıyor; bu anlamda tüm maharetlerini sergilemekten geri durmuyorlar. Egemenlerin ve onların piyonu olan TC devletinin saldırılarında pusulunun ibresinin ne tarafa yönlendiğini-yönleneceğini gizlemeksizin ortaya koyuyor; toplumun algısını da buna hazırlıyor. Gerek Gezi İsyanı gerek Kobanê sürecinde önceleri görmezden gelen sonrasında ise çarpıtarak yazan-çizen yandaş medyanın Roboski Katliamı'ndaki sessizliğini de unutmamak gerek. Egemenler, şovenizm, nefret, ayrımcılık politikalarını son süreçte de süratle bu basın ve yayın organları aracılığı ile halka aşılama, zihinleri bulandırmaya çalışmaya, çarpık habercilik anlayışları ile beraber devam ediyorlar.

Egemenler için "PYD, DA-EŞ'ten daha tehlikeli"!

Sabah gazetesi 19 Haziran 2015 tarihli manşetinde şöyle buyurmuş: **"PYD, DA-EŞ'ten daha tehlikeli"!** DAİŞ-AKP işbirliğini güpegündüz ortaya koyan bu manşet tam da katliamcı DAİŞ çetelerinin 2 yıl denetiminde bulunan Tel Abyad bölgesinin YPG/YPJ güçleri ve Enternasyonal Özgürlük Taburu tarafından özgürleştirilmesi sonrasında atıldı. TC açısından Türkiye'nin sınırlarının 400 km'lik alanının Kürtler tarafından kontrol altına alınması ve 7 Haziran Genel Seçimleri'nde HDP'nin başarısının büyük bir rahatsızlık uyandırması bu manşetin atılmasının temel kaynağıdır. Katliamcı DAİŞ çetelerine karşılık bu katliama karşı mücadele eden ve büyük bir alanda özgürleşmeyi sağlayan PYD'yi hedef gösteren

Sabah gazetesi, 25 Haziran günü Kobanê'ye yönelik DAİŞ saldırısının sinyallerini vermiş oldu. Kendisi için DAİŞ'ten daha tehlikeli konumda bulunan PYD'yi hedef gösteren TC, sınırlarından DAİŞ çetelerini Kobanê'ye gönderdi ve bölgedeki ikinci büyük katliamını gerçekleştirmesini sağladı. Hatırlanacağı gibi AKP, MİT tırları vukuatının da medya kuruluşlarında çıkmasını sansürlemişti ve bu işbirliğinin açığa çıkmasını engellemeye çalışmıştı.

TMMOB'un aidatları 'yasadışı örgütlere' gidiyormuş!

Yeni Akit gazetesi 27 Haziran günü başlattığı yazı dizisi ile TMMOB'ta toplanan aidatlarla DHKP-C ve TİKKO gibi örgütlere gelir sağlandığını belirterek bu sefer de hedef tahtasına TMMOB'u koydu. Kanıt olarak da TMMOB şubelerindeki örgütsel dokümanları(!) gösteren Yeni Akit gazetesi, TMMOB'un Gezi İsyanı'nında halkın yanında olmasının acısını çıkarmaya çalışıyor.

TMMOB'un anayasal yetkilerinin elinden alınması ve devletin kontrolü altına girmesi için yol açıcı işlev görmeyi kendine görev edinen Yeni Akit gazetesinin bu yazı dizisi çok geçmeden Sabah gazetesinde de haber olarak geçti; havuz medyası bu anlamda güçlerini birleştirmeye başladı bile.

Kadınların "politik özne" olmasına dayanamıyorlar!

Bir diğer pespaye haber ise Star gazetesinden geldi. HDP Eşgenel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın Kobanê katliamına dair açıklamaları sonrasında **"Susturun şu şirreti"** başlığıyla yaptığı haberde Yüksekdağ'a direkt kadın kimliğinden ötürü saldırdı. AKP'ye yakınlığı ile bilinen havuz medyanın en pespaye örneklerinden Star gazetesinin Yüksekdağ'ı hedef göstermesi, HDP'nin politik çizgisinden doğru ele aldığımızda çok da sürpriz değildir ancak mesele salt bununla sınırlı değil.

Kadının "politik özne" anlamında attığı adımlar bu öfkenin asıl sebebinin

oluşturuyor. Kadını yaşamın her alanında öteleyen sistem ve onun uygulayıcılarından AKP; dolayısıyla havuz medyası bu ötelemenin sürekliliği için elinden geleni ardına koymuyor. HDP vekillerinin % 40'ının kadın olması doğrultusunda sürece doğrudan müdahaleleri, erkek egemen sistemi mecliste de teşhir etmeye yönelik hamleleri bu ötelemeyi kıracağından Yüksekdağ nezdinde tüm kadınların susturulması ön plana çıkarılıyor. Böylece bir kez daha erkek egemen sistemin medyayı nasıl kullandığına şahit olduk-oluyoruz.

Yeni Akit'te homofobi ve nefret diz boyu!

Yeni Akit nefret içeren söylemlerinde durmuyor –ki böyle de bir amacı yok zaten. Yeni Akit Genel Yayın Koordinatörü Hasan Karakaya, on binlerce kişinin katıldığı ve polisin şiddetli saldırısı ile engellenen Taksim'deki 13. LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne ilişkin olarak ele aldığı yazısında **"Homofobi nedir?"** sorusunun cevabını somutta vermiş oldu. **"Kadınının da, erkeklerinin de yaptığı, tek kelimeyle orospuluktur"** diyen Karakaya, **"Devlet; hem 'ahlâk katili', hem de 'Türkçe katili' bu gürüha engel olmakla kalmamalı, belli merkezlerde toplamalı 'psikolojik tedavi' süreçleri başlatmalı ve iyi olmadan da insan içine salmamalıdır!"** ve daha nice söylemde bulunduğu yazıda kendi yakalandığı homofobi hastalığını hiç fark etmeyecek LGBTİ olmayı bir hastalık ile eşleştirdi. LGBTİ'lere yönelik nefret söylemleri, yaşamın her alanında ötekileştiren pratikler, katliamlar için bir kez daha yol gösterilmiş oldu.

Sıra Alevilerde...

Son olarak da Sivas Katliamı'nın yıldönümünde **"Müslüman'a zulmün adı Madımak"** sürmanşetine yer veren Yeni Akit'in, katliamı ve katilleri nasıl meşru gösterdiğine tanık olduk. 35 canı yakanlara yıllardır haksızlık edildiğini iddia eden Yeni Akit, asıl mağdurun katiller olduğunu yineledi. Yeni Akit'in kaygısı çok net: TC'nin yapıtaşları olan tek ulus-din olgusunu korumak, bu anlamda çeşitli inançlardan halklara saldırıların önünü açmak...

İyi ki özgür basın var!

İşte bunlardan dolayı diyoruz ki; iyi ki özgür basın var; toplum üzerinde algı operasyonlarının hat safhada yaşandığı bu dönemlerde özgür basın imdada yetişmeye devam edecektir. Doğru ve güvenilir bilgi sayesinde insanların rahat soluk alabilmesinin önünü açan özgür basın ile gerçekler karanlıkta kalmadığı gibi insanlar da alternatifsiz kalmıyor. Özgür basının varlığı kuşkusuz egemenleri rahatsız ediyor. Çok doğal! Bizler sistemi teşhir etmek, gerçekleri yazmak, karanlıkta hiçbir şey bırakmamak için buradayız ve burada olmaya devam edeceğiz!

Yunan halkı boyun eğmeyecek!

Yunanistan'da Syriza hükümeti, Yunanistan'ın borçlarının geri ödenmesi konusunda Troyka ile yürüttüğü müzakerelere son verdiğini açıklayarak 5 Temmuz Pazar günü referanduma gitme kararı aldı! Kararla birlikte halka, "Troyka ile müzakerelerin yürütülmesine evet mi hayır mı diyorsunuz" diye sorulacağını ilan etti. Bu karar başta AB emperyalistleri olmak üzere, Yunanistan'da ve dünyanın çeşitli ülkelerinde tartışılmaya başlandı. En ilginç tepkilerden biri de Türkiye'den geldi. Başbakan Ahmet Davutoğlu, AKP grup toplantısında "Yunanistan'a yardım için ne gerekiyorsa yapabileceklerini" açıkladı. (30 Haziran) Açıklamanın ilginçliği Türkiye halkının kullandığı bir deyimle ifade edersek "ayranı yok içmeye..." olarak ifade edilebilir. 400 milyar dolara (388.2 milyar dolar) yaklaşan bir borca sahip ülkenin yöneticisi olarak böyle bir açıklama yapabilmenin başka türlü bir izahı bulunmamaktadır.

Yunanistan'da yaşanan sorunun özü, kapitalist emperyalizmin fitratında olan çelişkinin ürünü olarak ortaya çıkmasıdır. Kapitalizmin ve onun en üst aşaması olan emperyalizmin fitratında eşitsizlik, yağma ve sömürü vardır. Bugün Yunan halkının yaşamak zorunda bırakıldığı koşullar; kapitalist sistemden, onun yağmaya, talana ve sömürüye dayalı yapısından bağımsız değildir. Dolayısıyla meselenin esas sorumlusu kapitalist düzen, emperyalist politikalar.

Avrupa Birliği bir emperyalist proje olarak şekillendiğinde ve Yunanistan'ın AB üyeliği gerçekleştiğinde; AB emperyalistleri Yunan devletine siyasal yaptırımların yanında aynı zamanda ekonomik politikalar da dayatmışlardı. Bu politikalar sonucunda, Yunanistan'ın kendi ayakları üzerinde şekillenen bir yapıdan ziyade, emperyalist politikaların rahatça hayata geçirileceği bir düzen kuruldu. Örneğin tarım alanında zeytinliklerin sökülmesi, dokuma ve silah fabrikalarının kapatılması gibi bir dizi politika hayata geçirildi.

Bu politikaların temel amacı AB emperyalistlerinin Yunan pazarını kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmektir. Nitekim bu politikaların sonucunda, tarımdan sanayiye kadar birçok alanda Yunan ekonomisi AB emperyalizminin çıkarlarına göre şekillendirildi. Yunanistan esas olarak AB'nin turizm cenneti olarak yapılandırıldı. Hizmet sektörü denilen ve esas olarak üretime dayanmayan sektör alabildiğine palazlandırıldı. (Yunanistan GSYH'sının yüzde 80'i hizmet sektörü, yüzde 16'sı sanayi sektörü, yüzde 4'ü tarım sektöründen geliyor. Turizm sektörü, GSYH'sının yüzde 18'ine tekabül ediyor. İstihdamın yaklaşık yüzde 25'i turizm sektöründe.)

Böylelikle Yunanistan üretime dayalı kendi ayakları üzerinde yükselen bir ekonomik şekillenişten çıkartılarak, emperyalizme bağımlı bir ekonomik bir yapıya mahkum edildi. Esas olarak

üretmeyen ve var olan sınırlı sayıda üretim çok üzerinde tüketen bir toplumsal düzen yaratıldı.

Bu emperyalist politikaların sonucunda Yunanistan ekonomisi son altı yıl boyunca kesintisiz küçüldü ve durgunluğa (resesyon) girdi.

Yunanistan'da emperyalist sermayenin çıkarları doğrultusunda, Yunan burjuvazisi aracılığıyla bu politikalar hayata geçirilirken, halkın tepki göstermemesi için destekleme (sübvans) adı altında halka çeşitli yardımlarda bulunuldu. Ancak bu noktada da kimi yanlış bilgilerin düzeltilmesi gerekir.

Çeşitli çevreler Yunan halkının alınan borçlarla oldukça rahat bir yaşam sürdürdüğü, refah içinde yaşadığı, tembel olduğu propagandasını yapmaktadırlar. Bu doğru değildir. Örneğin Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Teşkilatı'nın (OECD) *İstihdam Görünümü 2012* (Employment Outlook 2012) raporunda, Yunanistan yılda 2.032 saat (haftada 39,1 saat) ile yine OECD üyesi **Avrupa ülkeleri arasında yıllık çalışma süresinin en uzun olduğu ülke** olarak ifade edilmektedir. Bu gerçek bize sorunun Yunan işçi sınıfı ve halkında olmadığını, tam aksine emperyalist politikalarda ve bu politikaların uygulayıcısı Yunan komprador burjuvazisinde olduğunu göstermektedir. Kaldı ki zaman içinde Yunanistan'a kredi adı altında verilen borçlar esas olarak Yunan halkının cebine değil, komprador burjuvazinin kasalarına girmiştir. Bir borç varsa bu borcun sahibi halk değil, Yunan hakim sınıflarıdır.

Kırk Katır Mı Kırk Satır Mı?

Gelinen aşamada AB emperyalizmi, IMF ve Avrupa Birliği Merkez Bankası'ndan (ECB) oluşan ve Troyka adı verilen emperyalist kurumlar; Yunanistan'a borçlarını ödemek için yeni düzenlemeler içeren ekonomik politikalar dayatmaktadır. Syriza hükümeti yaptığı müzakerelerin sonuç vermediğini söyleyerek masadan kalkmış ve halka gitme kararı almıştır. Solcu Syriza hükümeti seçim öncesinde, borçların düzenleneceğini, bir kısmının silineceği ve hiçbir memorandumu kabul etmeyeceği vaatlerinde bulunmuştu. Referandum kararıyla halkın kendisine verdiği yetkiyi yok sayarak, sorumluluğu halka yıkmayı tercih etmiş durumdadır. Bununla birlikte Syriza hükümeti referandumda halka hayır deme çağrısında da bulunmaktadır! Bu durum, kimi çevrelerce halkı sürece katmak anlamında olumlu olarak yorumlansa da gerçekte, halkın öncülüğüne soyunanların, halka doğruları aktarma ve gerçeği göstermeye aday olduklarını söyleyenlerin, deyim yerindeyse "top çevirme" hamlesinden başka bir şey olmadığını ifade etmek gerekir.

Böylelikle Syriza hükümeti halka, emperyalist sermayeden kurtulma, başta AB olmak üzere, NATO gibi emperyalist kuruluşlardan çıkma, IMF ile

var olan anlaşmaları iptal etme ve borçları ödememe çağrısı yapmak yerine; Troyka'nın dayattığı şartları (Troyka buna "kurtarma paketi" adını veriyor) kabul edip etmemeyi sormayı tercih etmiş durumdadır. Diğer bir ifadeyle halkın önüne Troyka tarafından 25 Haziran'daki Euro Grup toplantısında sunulan iki kalemden oluşan anlaşma teklifini sunmuş durumdadır.

Yunan halkı evet derse, başta temel gıda maddeleri olmak üzere birçok ürüne vergi konulması ve ücretler ve emeklilik maaşlarında kesintiler gibi, bir

anlamda kemer sıkma politikalarını kabul etmiş olacak. Yunan halkı kendisine giydirilmeye çalışılan deli gömleğini giymeyi ret edip hayır derse başta ekonomik kriz olmak üzere ne olacağı belirsiz sürece evet demiş olacak. Çünkü bu durum başta Yunanistan'ın AB üyeliği olmak üzere, pek çok meseleyi tartışmaya açacak, hükümetin istifası ve erken bir genel seçim dahil olmak üzere siyasal krizin yaşanacağı bir kaos ortamının yaşanmasına neden olacaktır. Kısacası Yunan halkı bizzat Syriza hükümeti tarafından kırk katır mı, kırk satır mı ikilemiyle karşı karşıya bırakılmıştır.

Bu noktada özellikle AB emperyalistlerinin tavrı dikkat çekicidir. Vakti zamanında Yunanistan'a yönelik borç politikasının sorumlusu olanlar, şimdi borçların geri ödenmemesini bahane ederek, Avrupa halklarına Yunan halkını şikâyet etmekte, Yunanistan'ın borcunun Alman ya da Fransız halkının sırtına yıkılmayacağı propagandasını yapmaktadırlar. Öncelikle bahsi edilen borçlar AB halklarının değildir. Tamamen emperyalist sermayenin, kreditorlerin parasıdır.

Ancak 2008 yılında yaşanan krizle birlikte, bu bankaların emperyalist politikaların uygulanması için gerçekleştirdikleri sermaye ihracı (borçları) tahsil edilemeyeceği anlaşılınca (tıpkı Türkiye'de yaşanan banka krizinde olduğu gibi) devletleştirildi. Böylelikle AB emperyalistleri zararlarını AB halklarına (özellikle de Alman ve Fransız halkına) tahvil ettiler. Bugün propaganda edilen

Yunan halkının kurtuluşu kendisine dayatılan şartları kabul etmekten geçmemektedir. Yunan halkının kurtuluşu AB'den, IMF'den ve NATO'dan çıkılması, Özgür, Bağımsız Sosyalist Yunanistan'ın kurulmasıdır. Yunan halkının bu düşünüyü gerçekleştirecek, gücü ve öncüsü vardır.

"Alman ya da Fransız halkının, Yunan halkının borçlarını biz mi ödeyeceğiz" şeklindeki spekülatif yalanının arkasında bu gerçek vardır. Tahsil edilemediği söylenen borçlar, AB halklarının sırtına yüklenmiş, günah keçisi olarak da Yunan halkı ilan edilmiştir. Bahsi edilen kriz, emperyalist sermayenin onunla işbirliği içindeki komprador burjuvazinin krizidir. Ancak fatura her zamanki gibi halka çıkarılmaktadır.

Öte yandan bir gerçeğin de altını çizelim. HDP İzmir Milletvekili Ertuğrul Kürkçü'nün "Yunanistan'ın borçlarının Türkiye tarafından ödenmesi" önerisi gerçekçi olmadığı gibi, meselenin kendileri tarafından hiç kavranmadığını da gösteriyor. Ne zamandan beridir kendisine solcu diyenler gerçekte halkın olmayan borçların ödenmesi çağrısı yapar oldular? Bahsi edilen borç Yunan halkının borcu değildir. Yunan komprador burjuvazinin borcudur. Bugün yapması gereken, AB emperyalizminin kendi krizine ve Yunanistan özgülünde kapitalizmin krizine "çözüm" için öneriler getirmek değildir. Yapılması gereken halkın devrim yapmasının meşru olduğunu savunmaktır. Gerek Avrupa'da ve gerekse de Türkiye'de Yunan halkına destek gösterileri örgütlemek ve halklar arasında enternasyonal dayanışmanın gücünü göstermek gerekir. Yunan halkının kurtuluşu kendisine dayatılan şartları kabul etmekten geçmemektedir. Yunan halkının kurtuluşu AB'den, IMF'den ve NATO'dan çıkılması, Özgür, Bağımsız Sosyalist Yunanistan'ın kurulmasıdır. Yunan halkının bu düşünüyü gerçekleştirecek, gücü ve öncüsü vardır.

“ATİK’e saldırıyı HDP’ye saldırı olarak değerlendiriyoruz”

Yunanistan’da 1 Temmuz’da ATİK’li devrimci tutsaklardan **Deniz Pektaş**’ın duruşması, ülkede yaşanan ekonomik krizden kaynaklı kamu kurumlarının çalışmaması sebebiyle ertelendi.

Tarihi henüz belirlenmeyen duruşmaya dayanışma amacıyla Türkiye ve ATİK’ten gelen heyet bir

basın toplantısı düzenledi.

Türkiye’den heyete dahil olan HDP Eşgenel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, sanatçı **Pınar Aydınlar** ve Belediye-İş Sendikası’ndan bir temsilci ile ATİK konsey üyesi ve ATİK denetimden bir temsilci de duruşmayı takip etmek için Atina’daydı.

Duruşmayı izlemek ve ATİK’le dayanışmak için gelen heyet bir basın toplantısı düzenleyerek konuyla ilgili açıklama yaptı. Basın toplantısında ilk olarak Yunanistan ATİK’le Dayanışma Komitesi adına söz alınarak süreçle ilgili bilgilendirme yapıldı. Ardından **Pınar Aydınlar** ve ABDEM (Avrupa Barış ve

Demokrasi Meclisi) temsilcisi **Ali Ekber Pektaş** söz aldı.

HDP Eşgenel Başkanı **Figen Yüksekdağ** konuyla ilgili açıklamada, “Seçim sürecinde gerek Avrupa’da gerekse de Türkiye’de önemli destek sunan ATİK’e yapılan bu saldırı aynı zamanda HDP’ye yapılan bir saldırı olarak değerlendiriyoruz” dedi.

Yunanistan ATİK Komitesi

Nürnberg’de ATİK’le dayanışma etkinlikleri

Nürnberg: Nürnberg Hapishanesi önünde toplanan Nürnberg ATİK’le Dayanışma Birliği 27 Haziran günü **Erhan Aktürk** şahsında ATİK tutsaklarıyla dayanışma eylemi gerçekleştirdi.

Onlarca insanın katıldığı eylemi düzenleyen **Nürnberg ATİK’le Dayanışma Birliği** önümüzdeki dönem dayanışma çalışmalarını devam ettireceğini belirterek, 18 Temmuz 2015 Cumartesi günü şehir merkezi, Weiserturm’da kitlesel bir eylem yapacaklarını duyurdu.

Nürnberg’te bulunan ilerici, demokrat, devrimci kurumlar ve örgütler yaptıkları konuşmalarda tutsaklara yönelik izolasyon ve tecridin son bulması, 129 a/b yasalarının kaldırılması ve ATİK’li devrimci tutsakların serbest bırakılması taleplerini dile getirdiler. Eylem dayanışma mesajlarının ardından son buldu.

Deniz Pektaş’a Özgürlük Eylemi

İsviçre: Yunanistan’da tutuklu bulunan, ATİK aktivisti **Deniz Pektaş**’ın 1 Temmuz’da görülecek mahkeme öncesinde, İsviçre -Zürich Yunanistan Konsolosluk önünde Pektaş’a özgürlük eylemi gerçekleştirildi.

29 Haziran günü yapılan Konsolosluk önündeki eylemde, Pektaş ve tüm ATİK tutsaklarına ilişkin hazırlanan dosya, Konsolosluk yetkililerine verilerek istendi.

Konsolosluk kapısının açılmaması üzerine dayanışma komitesi üyeleri hazırlanan dosya ve Pektaş’a özgürlük sloganlı Yunanca döviz iç kapının üzerine bıraktı. Dayanışma eylemine, **İTİF**, **İGİF** ve **Partizan** da katılarak tutsaklara özgürlük talep etti.

Eylem sonunda hazırlanan pankartın Konsolosluk ön duvarına bağlanması yoldan geçenlerin dikkatini çekti.

Devrimci hareket halkları özgürleştirir -1-

DAİŞ’in Kobanê’ye saldırısının ilk zamanlarında R. T. Erdoğan “Kobanê düştü, düşecek” diyerek hem Kürtlere düşmanlığını hem de DAİŞ’e yakınlığını açık etmiş; “temennisi” gerçekleşmediğinde de PYD’nin zaferini kutlayanların “çifte telli” oynamalarına öfkelenmişti! Aradan uzun bir zaman geçmiş sayılmaz, o gün “Kobanê düşecek” diye ağzı kulaklarına varanlar bugün YPG önderliğindeki Girê spi (Tel Abyad)’yi “özgürleştirme operasyonu”nun halka yönelik bir saldırı olduğunu, halkın yerinden edildiğini söyleyerek DAİŞ’i (ve tabii kendilerini) korumaya, halk düşmanı karakterlerini, yaptıklarını gizlemeye çalışıyorlar. DAİŞ’le ilişkisi her yönüyle bilinen, yazılı ve görsel olarak belgelenen AKP’nin çıkmazı giderek derinleşiyor.

Girê spi DAİŞ için önemli bir bölge; hem Türkiye hem de merkez üssü Rakka ile her türlü ilişki ve alışveriş için bir geçiş sahası burası. YPG öncülüğündeki operasyon hem DAİŞ hem de AKP politikalarını kadük hale getirdiği/getireceği için stratejik bir darbe anlamına geliyor. Bu yüzden Erdoğan, “koalisyon güçleri Arap ve Türkmenleri bombalayarak PKK-PYD’ye yer açıyor” diyerek tepki gösteriyor, gerçekleri çarpıtıyor. Çünkü o DAİŞ’e vurulan her darbeyi kendisine, izledikleri politikaya bir darbe olarak görüyor.

TC, Rojava’da hem Suriye devletinin karşısında duran bir gücün egemen olmasını hem de o bölge halkının, tabii özellikle Kürtlerin inisiyatif kazanmasını istiyor. DAİŞ Suriye’de egemenlik kuracak, devletleşecek bir güç olmasa da Rojava halkının egemenliğini, en azından inisiyatif kazanmasını engelleyen bir güç. TC’nin her şeye rağmen DAİŞ’in bölgedeki varlığından yana olmasının temel nedeni PYD önderliğinde Kürtlerin elde ettikleri statüyü yıkma politikasıdır.

YPG’nin Girê spi’yi “özgürleştirme operasyonu” hem DAİŞ hem de TC için bir kayıp olduğu gibi halkın egemenliğinde bir yönetim oluşturulması orayı “gericilerin” karargahı olmaktan çıkarak diğer bölgeler için güvenli bir üs haline getirecektir. Bu TC’nin egemenliğinin kırılması demektir. PYD’yi halka zulmetmekle suçlayan, “DAİŞ’ten daha tehlikeli” ilan eden AKP (TC) halkın egemenliği tesis edileceği, kendi egemenliği sona ereceği için DAİŞ gibi ge-

Bütün gerici güçlerin karşı olduğu, engellemeye çalıştığı halkın örgütlenmesi, devrimci-demokratik bir yönetim inşa etmesidir. Bu yüzden birbirine düşman görünen gerici güçler, halkın devrimci-demokratik iktidarı ile karşı karşıya kaldığında ona karşı birleşirler.

rici güçleri kullanarak halka en büyük düşmanlığı yapmaktadır. PYD’yi “halk düşmanı” gösterme çabası kendi halk düşmanı karakterini gizlemekten ileri gelmektedir. PYD halka dayandığı, halkın desteğini aldığı, halkın örgütlülüğünü yarattığı için ayaktadır, gelişmekte, güçlenmektedir. DAİŞ’in Kobanê’de yenilmesinin, diğer bölgelerde tutunamamasının Girê Spi’de olduğu gibi geriletilmesinin nedeni budur.

DAİŞ ve TC’nin düşman olduğu şey halkın örgütlenmesi, devrimci bilinç ve inisiyatif kazanmasıdır. Bunu engellemek için yeri gelir TC-KDP, yeri gelir TC-DAİŞ, yeri gelir Irak-Suriye-TC vb. işbirliği yapar. Bütün gerici güçlerin karşı olduğu, engellemeye çalıştığı halkın örgütlenmesi, devrimci-demokratik bir yönetim inşa etmesidir. Bu yüzden birbirine düşman görünen gerici güçler, halkın devrimci-demokratik iktidarı ile karşı karşıya kaldığında ona karşı birleşirler.

Çıkarlar çelişkilere yön veriyor

Suriye meselesinde de temel problem Suriye’de iktidar sorunudur, iktidarın nasıl paylaşılacağıdır. Emperyalistler ve bölgedeki uzantıları olan devletler, iktidarı kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmek istiyorlar.

ABD ve ona paralel hareket edenlerin temel politikası Suriye’yi Rusya ve İran’ın yörüngesinden çıkarıp kendi politik eksenlerine dahil etmektir. Rusya ve İran’ı kuşatmak, etkilerini kırmak bunun bir parçasıdır. Meselenin bir diğer yanı bölge devletleri arasındaki rekabet ve çıkar çatışmalarıdır. Aynı safta olanların kendi aralarında da çatıştığını, düşman olanların da çıkarlarının ortaklaştığı yerde dost olduklarını görüyoruz. Karmaşık ve çok boyutlu bir çelişkiden bahsettiğimiz ortada. Dolayısıyla her an sorun ve taraflar farklı biçimlere bürünebilir, farklı pozisyonlarla karşılaşabiliriz.

ABD, Suriye’de yaptığı hamlelerden istediği sonucu elde edemedi. Bunun birçok nedeni var kuşkusuz. Örgütlediği, eğittiği güçler, etkili-başarılı olamadı. El Nusra, DAİŞ ayrı bir güç olarak

sahneye çıktı ve diğer güçleri gerilettili. Esad kişiliğinde somutlaşan Suriye devletine karşı savaşmaları planlanan, beklenen güçler aralarında çatışarak hem güç kaybettiler hem de böylece Esad’a güç kazandırdılar. Rusya ve İran’ın Suriye’yi savunma, destekleme tavrı da en önemli etken. TC’nin ABD eksenindeki emperyalist politikaya yeterince uygun hareket etmeyip Kürtleri hedef alan bir politikayı esas alması ABD ile ilişkilerinde belli sorunlara yol açtı. ABD’nin öncelikli esas hedefleri farklıyken, TC ise kendi önceliklerinden vazgeçmedi, bunları benimsetmeye çalıştı(!)

Ama bu; hem emperyalistlerden, öncelikleri örtüşmediği için destek görmedi hem de TC bunu uygulayabilecek bağımsızlığa ve güce sahip değil. Ancak şunu da biliyoruz ki; emperyalistler TC’ye belli hareket alanları da tanıdı. Pratikte farklı yöntemlerin izlenmesi esas politikayı, hedefi bozmadığı, akamete uğratmadığı sürece onlar için kabul edilebilirdir.

Suriye iç savaşı başladığında Kürtleri önemsemeyen, bir güç, alternatif olarak görmeyen herkes, bugün PYD öncülüğünde Kürtlerin diğer halk kesimleriyle beraber ağır bedeller ödeyerek yarattığı statüyü konuşuyor, onları önemli bir alternatif güç olarak görüyor. TC geleneksel Kürt düşmanlığını Rojava’da da gösterdi. KDP ile, DAİŞ vs. gerici güçlerle işbirliği yaparak Kürt halkının PYD öncülüğündeki mücadelesini geriletmeye, kendi gerici politikalarına yedeklemeye çalıştı. Gerçekleştirdikleri saldırılar teşhir oldu ve başarısızlığa uğradılar.

DAİŞ’in Kobanê’de yenilgiye uğratılmasından sonra DAİŞ Irak’a yönelip IKBY bölgelerini de hedef alınca PKK ve PYD KDP ile saldırılara karış koydu ve oradaki etkisini artırdı. Şengal, Mahmur vb. yerlerde ortaya koyduğu mücadeleyi de direniş odaklı örgütledi. Böylece KDP TC ile beraber Rojava’da PYD’nin etkisini kırmaya çalışırken PYD-PKK’nin Irak Kürdistanı’ndaki etkisi güçlendi; KDP’nin ise zayıfladı. Kısaca bu sürecin kaybedenlerinden biri de KDP oldu. (**Devam edecek**)

Rojava'nın işgaline mücadele etmeyeceğiz!

Ortadoğu'da ve özellikle Suriye'de suların yakın zaman durulmayacağı çok açık! Mezhep, aşiret ve bölgecilik üzerinden gelişen savaşlar, başta Türkiye ve İran olmak üzere bölge devletlerinin ve emperyalistlerin de müdahalesiyle her geçen gün daha fazla kanın dökülmesine yol açmaktadır. Türk devleti; Sünni mezhepçiliği ve Türk ulusçuluğu üzerinden bu kanlı savaşlarda Kürtlerin hiçbir kazanım elde edememesi düzleminde saldırgan bir politika yürütüyor.

Suriye'yi "parçalayıp", çok geniş bir coğrafyaya "İslam Devleti" kurulmasına hiçbir ses çıkarmayan ve ne taşıdığı artık kanıtlanmış olan 2000 tır ile bu "devlete" destek veren Türkiye, şimdi en tepesindeki isim aracılığıyla Kürtlerin kazanımlarına saldırıyor. Erdoğan, İslam dünyası için kutsal olan ve tarih boyunca savaşlara ara verilen Ramazan ayında; savaş çığırkanlığı yapıyor. Katıldığı bir iftarda şunları söylüyor: "Suriye'nin kuzeyinde devlet kurulmasına asla müsaade etmeyeceğiz. Bedeli ne olursa olsun, bu konudaki mücadelemizi sürdürüleceğiz."

Tel Abyad'ın özgürleştirilmesiyle DAİŞ'in şah damarı kesildi! Rojava kantonları ise daha da güçlendi. Rojava'nın konfederal bir yönetimle ya da ayrı bir devlet olarak var olması artık tamamen bir realite durumundadır. YPG/YPJ güçleri ilk hamlede Rakka'ya yönlendirilseler de Afrin'le diğer kantonların birleştirilmesi için askeri hareket yapacakları da kesindi. İşte bu gerçeklikte, Türk devlet yetkilileri peşpeşe güvenlik zirveleri yaptılar. Bu güvenlik zirvelerinin ana konusunun ne olduğu da, sonuçları da Erdoğan'ın yukarıdaki cümlesiyle açıklanmış oldu. Fakat çok geçmeden, güvenlik zirvelerinin asker kanadının sızdırdığı daha ayrıntılı bilgilerle Rojava'ya yönelik askeri hareket hazırlığının yapıldığını öğrendik.

Elbette ki Türkiye'nin "Suriye'ye tampon bölge" adı altında işgal talebinin olduğu biliniyordu. Bunun da ötesinde; Nisan ayında o dönem Milliyet gazetesinde yazarlık yapan fakat bu haberlerinden bir süre sonra ayrılmak zorunda kalan Aslı Aydıntaşbaş Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'ın Esad rejimini devirmek üzere bir askeri ittifak oluşturduklarını yazmıştı. Yemen'e karşı oluşturulan askeri ittifakın benzerinin Suriye için düşünüldüğü ortaya çıkıyordu.

Bu haberden kısa bir süre sonra CHP'li Gürsel Tekin, tarih vererek bir işgalden bahsetti. Hükümetin buna yanıtı "şimdilik böyle bir planlama yoktur" mealindeydi. Bu haberlerin hepsini de önemli bir gerçeklik payı olduğu ortadaydı. Temel mesele, Türkiye'nin özellikle ile olan yakın ilişkisiydi. ABD; cihatçı örgütlerin varlığını hem kendisi o bölgedeki varlığına hem de İsrail'e yönelik ciddi bir tehdit olarak görmektir. El Nusra, ÖSO gibi yapılanmaların hiçbiri DAİŞ'e karşı aktif olarak sa-

vaşamıyordu! Bu en başta, ideolojik yakınlıklarının getirdiği özellikle DAİŞ'e doğru olan savaşçı akışıyla bağlantılıydı. Türkiye'nin ısrarıyla "Eğit-Donat" adı altında bir projeye başlatıldı. Fakat kısa bir süre sonra ABD'nin açıklamalarından bu projeye yerel örgütlerin pek sıcak bakmadığını bu nedenle esasta kadük kaldığını öğrendik.

Gelinen aşamada ABD, Esad'ın varlığını artık sorun olarak görmemekte, DAİŞ'e karşı savaşımı esas almaktadır. Bu durum ABD önderliğindeki koalisyon güçleri ile PYD'nin ortaklaşabilmesini getirmiştir. İşte bu gerçeklik, Türkiye'nin Rojava'ya girme hesaplarını alt üst etti. Fakat yine de çok ses çıkarılmadı. Sonuçta DAİŞ hem Tel Abyad'ı hem de Cerablus'u elinde tutuyor ve kantonları birbirinden yalıtıyordu. Bununla birlikte önce Kobane'ye, sonra Cizîre'ye saldırarak kantonların sürekli olarak savaş halinde kalmasına yol açıyordu. Hesaplanan, DAİŞ'in saldırıları ve mevcut ablukaya Rojava kantonlarının dayanamayacağı idi.

"İhtimaliyat hesapları ve çelişkiler"

Yapılan güvenlik zirvesinden "sızan" bilgilere göre Türkiye; Kobane ve Afrin kantonları arasındaki bölgeyi işgal ediyor. Bu bölge esas olarak DAİŞ'in denetimindedir. Öncüpnar'ın olduğu küçük bir bölge de ÖSO'nun elindedir. Türkiye "DAİŞ terörüne karşı" bu bölgede tampon bölge oluşturmak istiyormuş!! Türkiye; YPG/YPJ güçlerinin hakim olduğu alana hiçbir şekilde asker sokamayacağını, bunun kesin olarak yenilgi anlamına geldiğini görmüş bulunuyor. YPG/YPJ güçlerinin batıda Afrin'e doğru bir hamle başlatmadan, tam da aynı zamanda DAİŞ'e destek çıkmak için bu bölgeyi işgal etmek istediği açıktır. Açık ki şu anda bu bölgenin başka güçlerin elinde olması, oranın Rojava bölgesine ait olmadığını göstermez. Yani Türkiye, kendi aklınca, "süper zekasıyla" dünyanın dört bir tarafından destek alan Rojava'ya dokunmamış gibi bir izlenim

tepkilerinin dikkate alınmasını istemiş!

Bu hamlenin Suriye'ye karşı savaş olduğu, Esad'ın da askeri olarak cevap verebileceği belirtilmiş. YPG/YPJ'nin olası saldırılarından bahsedilmiş vs... Her ne kadar sonrasında gazeteler aracılığıyla (28 Haziran, Milliyet) ordu yetkilileri, "biz her şeye hazırız" deseler de; Erdoğan-Davutoğlu projesinin bu "sızıntılarla" önemli bir darbe aldığı görülüyor! Bununla birlikte, Türkiye'de "askeri vesayet geriletildi" naralarının ancak çıkarlar çatışmadığı müddetçe geçerli olduğu ortaya

çıkması oluyor. Türkiye, NATO üyesidir! Ordusunun eğitimini, teçhizatını NATO desteğiyle sağlar. NATO'ya bağlı tüm orduların da esasta ABD'nin denetiminde olduğu dünyanın bildiği bir gerçektir.

"Rojava'nın işgaline hayır!"

Şu anda tüm seçenekler ortada durmaktadır. DAİŞ'i kontrol altında tutması koşuluyla ABD, Rojava'nın bahsi geçen bölgesinin işgaline göz yumabilir. Bu işgali engelleyebilecek tek güç; halkların mücadelesidir. Örgütlü bir askeri güç olan YPG/YPJ'nin bu işgale direneceği kesindir. Bununla birlikte, Türkiye "sınırları" içerisinde devrimci, demokratik mücadelenin yükseltilmesi bu işgalin önündeki en büyük engel olacaktır. "Rojava'nın işgaline hayır!" diyerek komünist devrimcilerin güçlü bir işgal karşıtı cephenin oluşması için hiç zaman kaybetmeden çalışmalarına başlaması gerekir. Irak işgaline karşı oluşturulan platformlara benzer birlikler yaratılabilir. Bu birliğin amacı aynı zamanda yıllardır otomatiğe bağlanmış şekilde çıkarılan tezkerelerin engellenmesi olmalıdır.

Komünist devrimcilerin; Kürt ulusunun devrimci, demokratik taleplerini sahiplenme ve Kürt hareketine bu eksende destek verme politikasının, legal/illegal, silahlı/barışçıl her alanda büyütülerek sürdürülmesi önemlidir. Bu bilinçle, mücadelemizi büyütmeliyiz.

Komünist devrimcilerin; Kürt ulusunun devrimci, demokratik taleplerini sahiplenme ve Kürt hareketine bu eksende destek verme politikasının, legal/illegal, silahlı/barışçıl her alanda büyütülerek sürdürülmesi önemlidir. Bu bilinçle, mücadelemizi büyütmeliyiz.

yaratmaya çalışıyor. YPG/YPJ güçleri, Afrin'e doğru bir hareket başlatırsa, Türkiye saldırıya uğramış olacak vs...

Yeni bir hükümet kurulmadan, kısa bir süre önce istifasını sunmuş bir hükümetin böyle alelacele operasyon hazırlıkları yapması bu nedenlerdedir. Bunlarla birlikte, güvenlik zirvesinde askerin "pasif" direnişi ve toplantı konusu sızdırışı da önemli bir konu olarak ele alınmalıdır. Çıkan haberlere göre; Davutoğlu'nun askeri operasyon için hazırlık talebine Genelkurmay Başkanı "ihtimaliyat hesapları" yaparak cevaplamış ve aynı zamanda emri yazılı vermesini istemiş! Buna göre Genelkurmay; Rusya, İran ve ABD'nin

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mehmet Ali Çakıroğlu: Maraş Elbistan doğumlu olan Mehmet Ali Çakıroğlu, ailesiyle birlikte Mersin'e göç eder ve devrimci düşüncelerle üniversitede tanışır. Bu süreçte düşman zindanları, işkenceleri ile tanıştı, bu süreçte tavrı netti.

13 Temmuz 1993 günü 1. OPK'yı selamlamak için hazırlık yaptığı sırada kaza sonucu yaralandı. Yaralı haldeyken düşmanın ağır işkencesi al-

tında 13 Temmuz 1993'te ölümsüzleşti.

Murat Deniz: 1972 yılında Kırklareli'nin Vize ilçesi Hasboğa köyünde doğan Murat Deniz, Boşnak milliyetlendendi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okurken örgütlendi. Tokat'ın Turhal ilçesine bağlı Yaylacık dağı Tekmezar kırsalında 10 Temmuz 2001'de TC askerleri ile çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Mektuplar, şiirler, türküler yarım kaldı; Hesabı yarım kalmayacak!

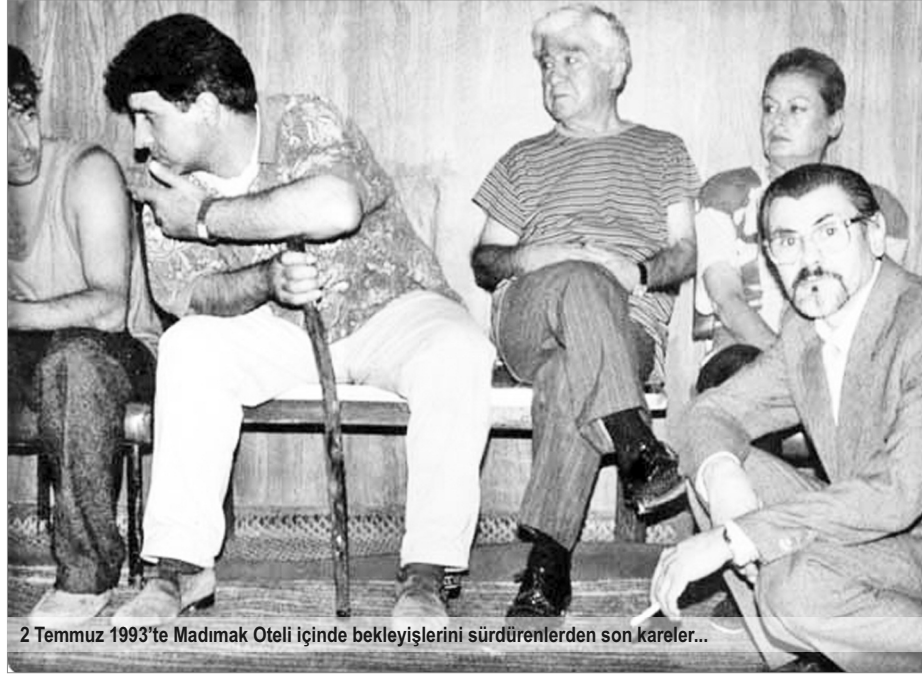
"Canım, şu anda polis, jandarma ve it kaynıyor. Bir otelde mahsuruz. Binlerce it yürüyor. Etrafa sald...". Yarım kalmış bir mektup, kağıdın etrafı ise yanmış... Mektupta tarih, yer ve isim yazmıyor elbette, zira mektup yazma kurallarına uyacak zaman yok. Dışarıdan sesler geliyor: "Yak ulan yak cehennem ateşi" diye. İçeride ise panik var; son gayretle kurtarılmak için telefon trafiği, mekandan çıkmak için çaresiz yol arayışları, kapıya barikat kurmalar... Şehirde gündüz saatlerinden itibaren süren gerginliğin patlama noktası tam da o saatlerde yaşanıyor. Bir parlama ve ardından elektrikler kesiliyor. Artık karanlık her yer. Çığlıklar geliyor, içerisi duman doluyor, dışarıdakilerin "cehennem ateşi" içeriye kaplıyor. Sonrası sessizlik, sonrası 22 yıldır yaşanan adaletsizlik utancına gebe...

Yer: Sivas/Madımak Otel.
Tarih: 2 Temmuz 1993.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği tarafından düzenlenen Pir Sultan Abdal Şenlikleri nedeniyle Sivas'ta bulunan 33 sanatçı, yazar, aydın kaldıkları Madımak Otel'i'nin ateşe verilmesi ile beraber devlet tarafından katledildi.

22 yıl öncesine geri dönecek olursak; 26 Mayıs günü Aziz Nesin'in Aydınlık Gazetesi'ne çevirisini yaparak Hz. Muhammed'e ve Kuran-ı Kerim'e "hakaret" içerdiği gerekçesiyle Salman Rüştü'nin Şeytan Ayetleri isimli kitabı bölüm bölüm yayınlanmaya başladı. Bu çeviri büyük tepki gördü.

1 Temmuz'da ise Kültür Bakanlığı desteğiyle Sivas'ta düzenlenen Geleneksel Pir Sultan Abdal Şenlikleri başladı ve Aziz Nesin birçok yazar, aydın ve sanatçı gibi programlara katılmak üzere Sivas'a geldi. İlk gün yapılan açılış konuşmasında Aziz Nesin söz alırken dışarıda ise sivil faşistler tarafından "Müslüman Kamuoyuna" başlıklı broşürler dağıtılıyor, İslamiyet'e

"hakaret" in hesabının sorulması çağırısı yapılıyordu.

2 Temmuz Cuma günü ise saat 10.00'da Buruciye Medresesi'nde Aziz Nesin, Asım Bezirci, Metin Altıok, Behçet Aysan, Uğur Kaynar gibi yazar ve şairlerin imza etkinliği çerçevesinde halkla buluşulurken dışarıda yerel gazetelerde yer alan "Müslüman mahallesinde salyangoz sattılar" gibi ifadeler faşistlerin gayet organize bir biçimde hareket ettiğinin bir göstergesi oluyordu. Saat 12.00'ye doğru ise Aziz Nesin'le İhlas Haber Ajansı muhabiri söyleşi yaparken Aziz Nesin'in öncesinde söylediği "Bin yıl önce yazılan Kuran'ın nesine inanayım" sözü üzerinden içeride bulunan bir sivil faşistin tepkisiyle karşılaştı. Bu tartışmanın ardından Aziz Nesin koruma polislerince apar topar Madımak Otel'i'ne götürülürken dışarıda faşistler toparlanmaya başlamışlardı. Ayrıca etkinliğe çağrı amaçlı çalan davul sesine ise Cuma namazındakilerden ezan sesini bastırmak için çalışıldığı yönünde provoke edici yorumlarda bulunuldu. Namaz dağıldığında ise civardaki camilerden dağılanlar birleşerek "Sivas Aziz'e mezar olacak" gibi sloganlarla Vilayet Meydanı'na yürüdüler. Burada az sayıda polisin

göstermelik müdahalesi ile karşılaştılar. 1000-1500 kişi gittikçe çoğalıyordu.

Burada bir parantez açmakta fayda var, Sivas'a diğer illerden de otobüslerle faşistlerin geldiği bilinen bir gerçek. Bu da öncesinden gayet programlı bir şekilde bu katliamın gerçekleşeceğini gösteriyor aslında. Vilayet Meydanı'nın ardından Kültür Merkezi önüne yürüyüşe geçen faşistler ile içerideki Arif Sağ'ın konserine gelen 1500 kişilik kitlenin dışarı çıkması ile birlikte ilk saldırı yaşandı. Faşistler taşlarıyla sopalılarıyla kitleye saldırdılar. Burada konsere gelenlerden birinin yorumu ise birçok şeyi açıklıyor aslında: "Polisin bu konuda olayı hazırlayan bir tutumu oldu. İsterlerse gerekli önlem alabilirlerdi, yeteri kadar önlem almadılar. Bilerek olayı hazırladılar ve saldırı olurken de faşistlerin önünü açtılar."

Sivas Emniyet Müdürü 14.30'da askeri birliklerin çağırılması yönünde çağrıda bulundu ve **33 askerden oluşan birlik** saldırı yerine geldi. Olayları adeta izlemek için gelen asker de saldırılara müdahale etmedi.

Faşistler Kültür Merkezi önünde bulunan Ozanlar Heykeli'ni taşlar-ken konsere gelen kitle ise Kültür

Merkezi'nin içerisine girerek kapıları sürgülediler.

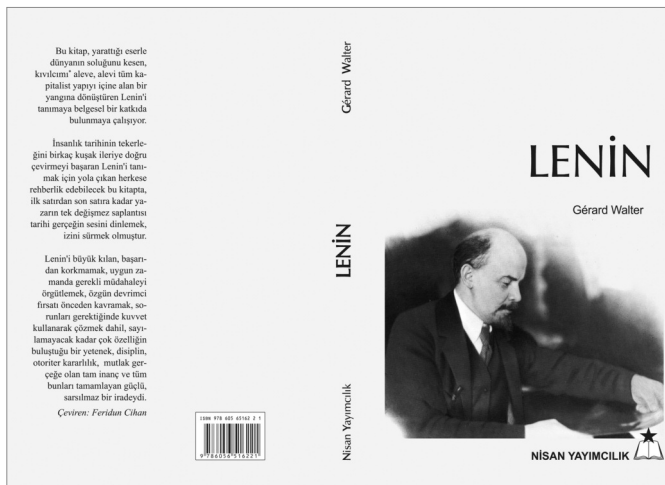
Buradan saat 17.45 sıralarında şenliklere gelen aydın, yazar ve sanatçıların konakladığı Madımak Otel'i'ne geçen faşistler yaklaşık 5000 kişiydiler. 5000 kişinin karşısındaki toplam kolluk kuvvetleri ise 500 kişiydi! Saat 18.00'da ise faşist kitle 15.000 olmuştu!

Belediye başkanı ve BBP İlçe başkanı kalabalıkla konuşması için Vali tarafından çağrıldı ve konuşma sırasında, ilk olarak şenliklerin iptal edildiği söylendi. Ardından Pir Sultan Abdal Heykeli'nin kaldırıldığı duyuruldu. Ve Sivas Belediye başkanı Temel Karamollaoğlu kitleye "Gazanız mübarek olsun" dedi.

Zaten göstermelik olan polis barikatları faşistler tarafından yıkılmış, faşistler Madımak Otel'i'nin kapısına kadar dayanmıştı. İtfaiye araçları ise yine faşist kitle tarafından engellenmişti. Saat 19.00'a yaklaşırken Pir Sultan Abdal'ın sökülün heykeli ip-lerle taşınarak Madımak'ın önünde parçalandı.

Faşistler oteli yağmalamaya başladılar ve az sayıda askeri birlik ise albayın emri ile geri çekildi; infaz izni verilmiş oldu! Asker çekildiği anda ise otel çevresindeki arabalar ateşe verilmeye başlandı, "Allah'ım bu senin ateşin" nidaları eşliğinde. Her şey 10 dakikada oldu, duman otelin içini sararken, ateş Madımak Otel'i içine yükseliyordu!

Mektup orada yarım kaldı. Katiller bugün Sivas davasının zamanaşımına uğramasına dair "Milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun" diyorlar, "Müslüman'a zulmün adı Madımak" manşetlerini atıyorlar. TC yarım bıraktığı mektubu, yarım kalmış bir hesap sordurmama hali ile sürdürmeye çalışıyor. Unuttukları şey ise halkın iradesi! Muhlis Akarsu'nun, Nesimi Çimen'in, Hasret Gültekin'in yarım kalan türkülerini, Metin Altıok'un yarım kalan şiirleri ve yarım kalan mektubun hesabı sorulacak, Sivas'ın hesabı yarım kalmayacak!

Nisan Yayıncılık'tan Marksist külliyata yeni bir kitap: **LENİN**

Komünist ustalardan V. İlyiç Lenin'in hemen her dilde biyografisi yayımlandı. Bu biyografilerin değeri kuşkusuzken tüm bunlar içinde Gerard Walter'ın eseri oldukça önemli ve ayrı bir yerde durmaktadır. Zira eser gerçeği olgularda arayan ve buradan doğru Lenin'i tanımlayan bir içeriğe sahiptir. Bu zamana kadar Lenin'e ilişkin yayımlanan eserlerin ya karalama odaklı ya da abartı odaklı olduğunu bu eseri okuduktan sonra görmek mümkündür.

Walter'ın Eseri Türkçe'de ilk kez yayınevimize

tarafından yayımlandı. Feridun Cihan'ın çevirmenliği ile deneyim haznemize ve külliyatımıza kazandırılan bu eser Lenin'i tanımanın en önemli kaynaklarından birisidir.

Lenin'i tanımak için belgesel bir katkı sunan eser Lenin'i belirli bir zamanın figürü olmaktan çıkarmakta ve onu güncelde var olan bir içeriğe sahiptir. Marksizm'in evrensel gerçekliği ve bir eylem kılavuzu olduğu gerçekliği ile Lenin'in biyografisini bu ilkelere bağlı kalarak sunmak oldukça kilit bir noktadadır ve Walter bunu başarmıştır.

“Satılık toprağımız yok demek için bu mücadeleyi büyütüyoruz”

Aleviler için değil aynı zamanda Sünni köyler için de gelip kurban kesilen, ibadet edilen, Alevilerin aynı zaman cem törenlerini yaptıkları bir ibadet yeri. Zaten somut olmayan Kültürel Miras listesine girmesi de bunun sonucu.

Kartal: Sivas Kangal Bakırtepe’de, siyanürlü altın araması yapmak isteyen Demir Export Şirketi’ne karşı 2013 yılından beri mücadele ederek doğayı katletmesine izin vermeyen **Bakırtepe Çevre Platformu** direnişe devam ediyor.

Son olarak köylülerin kutsal kabul ettiği Bakırtepe’de siyanürlü altın araması yapmak isteyen Demir Export Şirketi, noter imzalı kağıtlar gönderdi ve köylüyü kandırarak topraklarına el koymaya çalıştı. Bunun üzerine Bakırtepe Çevre Platformu bir eylem gerçekleştirerek Koç Holding’e ait Demir Export Şirketi önünde bir açıklama yaparak durumu teşhir etti. Bizler de Özgür Gelecek gazetesi olarak Bakırtepe Çevre Platformu adına **Selma Kanbur** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Süreci özetleyerek başlayabiliriz?

- Gayet iyi bir durumdayız. Şu ana kadar hem Koç Holding’e hem de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na açtığımız tüm davaları kazandık. Böylece yürütmeyi durdurma kararı çıktı. Bu kararlara itiraz ettiler. Ancak biz itiraz edilen davaları da kazandık. Yani onların da reddine karar verdi mahkeme.

- Bakırtepe’nin nasıl bir bölge olduğunu aktarabilir misiniz? Bölgenin ne gibi özgünlükleri var mesela?

- Bakırtepe’nin eteklerinde yer alan bir Molladere Höyüğü var. Bu süreç içerisinde burası da sit alanı olarak ilan edildi. Bu mücadelemiz

için iyi bir gelişme oldu. Biliyorsunuz UNESCO’nun somut olmayan kültürel mirası var. Tüm dünyada somut olmayan mirasları o listeye ekliyorlar. Bununla ilgili bir bilirkişi 2 hafta önce geldi. Bakırtepe’de inceleme yapmak üzere. Ve yapılan incelemeye göre bilirkişinin raporunun verdiği görüş olumlu yönde. Yani somut olmayan Kültürel Miras’tır denildi Bakırtepe’de yapılan dini ritüeller için.

Bakırtepe aynı zamanda bizim kutsal kabul ettiğimiz bir ibadet yerimiz. Bakırtepe sadece Aleviler için değil aynı zamanda Sünni köyler için de gelip kurban kesilen, ibadet edilen, Alevilerin aynı zaman cem törenlerini yaptıkları bir ibadet yeri. Zaten somut olmayan Kültürel Miras listesine girmesi de bunun sonucu. Bilirkişi ra-

poru aldığımız için önümüzdeki günlerde listeye dahil edilmemiz için resmi başvuru yapılacak.

- Bakırtepe’ye saldırılar ne zamandır sürüyor?

- 50 yıldır Bakırtepe’nin biraz daha uzağında işletilen bir demir madeni var zaten. Altın madeni ise 2013 yılından beri ÇED raporu almaya çalışıyor. Demir ve altın madeninini şantiye sahasını genişletmek için en son köylülere Noter kanalıyla bir yazı geldi. Bu yazıda bu adreste şu gün şu saatte bulunun ki kamulaştırmaya gerek kalmadan pazarlık yapalım, açık arttırma ile tarlalarınızı bize satın, deniliyor. Başlangıç olarak metre kareye 1

liraya ihale açılıyor.

- Noter’den gelen evrakların içeriği nedir?

- Yapılacak olan satış toplantısı için Noterden gelen evrakın detayları çok tutarsızdı. Çünkü özel mülkiyete ait arazilerden bahsediyoruz. Bu tür araziler için zorla kamulaştırmadan bahsedilmesi kabul edilemez ve böyle bir şey yok zaten. Bu köylülerimizin tamamen gözlerini korkutmak için gönderilmiş bir yazı. Çünkü köylüler Noter’den gelmiş bir yazı görünce “Aman ne olacak?”, “Tarlalarımıza el koyacaklar” diyerek “O zaman hemen satalım hiç değilse paramızı alalım” telaşına düşebilirler. Bunu çok iyi biliyorlar. O yüzden de böyle bir yazı göndermişler Noter kanalıyla. Biz de köylülere ulaşarak durumu anlattık. Bunun usulsüz olduğunu, böyle bir şey yapamayacaklarını, tarlalarını satmamaları gerektiğini anlattık. Köylülerimizin çok büyük bir kısmı da zaten “tamam” dedi. Tabii ulaşamadıklarımız var. Ulaştıklarımız “biz de gitmeyeceğiz” diyerek tavırlarını belirttiler. Bizler satılık toprağımız yok demek için bu mücadeleyi büyütüyoruz.

“Direnen Artvin İstanbul seninle”

Kartal: Artvin Cerratpe’de maden aramak isteyen Cengiz Holding’e karşı direnen Artvinlilerin mücadelesine destek için Altunizade’de bulunan Cengiz Holding’e bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Yürüyüşe **Yeşil Artvin Derneği**, Arhavi Doğa Koruma Platformu, **Derelerin Kardeşliği Platformu**, Şavşat Derelerin Kardeşliği Platformu, **İstanbul Artvin Dernekler Federasyonu**, Artvin Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği, **Munzur Çevre Koruma Derneği**, Validebağ Gönüllüleri Derneği, **KOS** ve Bakırtepe Çevre Platformu destek verdi.

“Direnen Artvin, İstanbul seninle” diyen yüzlerce kişi **“Kararlıyız, Artvin’de doğanın talanına geçit vermeyeceğiz”** yazılı pankart açtı.

Cengiz Holding binası önünde Yeşil Artvin Derneği adına okunan

basın açıklamasında öncelikle süreçle ilgili bilgi verildi; iptal edilen ÇED raporuna, mahkemenin iptal gerekçesinde “Maden olursa Artvin biter” kararına rağmen şirketin birkaç değişiklikle yeni bir ÇED için onay aldığı ve buna dayanarak yeni bir saldırıya geçtiği anlatıldı. Şirketin yer tespiti yapacağını öğrenen Artvin halkının haber alır almaz Cerratpe’ye çıkarak iş makinelerini engellediği, nöbete başladığı bilgisi verildi.

Açıklamanın ardından TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası’ndan **Cemalettin Küçük**,

Cengiz’in Karadeniz’deki diğer “marifetleri”nden, Karadeniz’i dolduran sahil yolu ile bölgeye verdiği zarardan bahsetti.

HDP Milletvekili **Beyza Üstün**, Cengiz İnşaat’ın Murgul’da da siyanürlü altın ayrıştırması işine girmek istediğini ancak işçilerin şalter kapatarak direnen halkın yanında olduğunu hatırlattı.

Artvin’de kazanan köylüler oldu!

H. Merkezi: Artvin’in Cerratpe bölgesinde yapılmak istenen altın madenine karşı köylülerin direnişi kazanımla sonuçlandı. İş makineleri ve jandarma köy sakinlerinin direnişi karşısında bölgeden ayrılmak zorunda kaldı.

Cengiz İnşaat’ın altın madeni yapmak için getirdiği iş makineleri köylülerin direnişiyle karşılaştı. İş makinelerini ve jandarmayı bölgeye yaklaştırmayan köylülerin kararlılığı kazandı. Cengiz İnşaat’a ait iş makineleri ve jandarma gece geç saatlerde bölgeyi terk etmek zorunda kaldı.

Köy sakinleri altın madenine karşı nöbetlerini sürdürme kararı aldı ve alandaki bekleyişlerini sürdüreceklerini bildirdi.

"Fotoğraf makinesi delil olamaz, YDG'ileri değil IŞİD'ileri tutuklayın"

Gezi İsyanı'yla gelişen toplumsal muhalefet, Rojava'daki direnişle büyüdü; Rojava'nın büyüttüğü öfke 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı ile sokaklarda meydana çıktı. Egemenlerin Kobanê için "düştü, düşecek" hesapları yaptığı dönemde, Kobanê'de destansı bir direniş örüldü. Son olarak da 7 Haziran Genel Seçimleri'nde ezilenlerin ortak mücadelesiyle birlikte barajlar yıkıldı.

Tüm bunların karşısında

egemenlerin derinleşen krizi ile git-tikçe köşeye sıkışan AKP, ezilenlere yönelik baskı ve saldırılarını artırmaya devam ediyor.

Kobanê ve Rojava'da büyütülen direniş sahiplenene açılan davalar-dan tutalım da, seçime sayılı günler kala patlayan bombalara, HDP seçim çalışmalarına aktif olarak katılan devrimci, demokrat ve yurtseverlere dönük yapılan operasyon ve tutuklamalara devlet pervasızca saldırılarını büyütüyor. Yakın zamanda Merdîn, Agirî, Şirnex, Colemêrg gibi birçok ilde yapılan operasyonlar da bize gösteriyor ki, bugün eli kanlı DAİŞ çetelerini Türkiye'de besleyenler, Rojava'yı sahiplenene karşı "cadı avına" çıkmış durumdadır.

Bu "cadı avı"nın son hedefi ise Yeni Demokrat Gençlik okulları oldu. Sürecin en başından bu yana nerede zulüm ve direniş var ise orada olmayı kendisine görev bilen gençlik örgütümüz YDG, devlet tarafından hedef alındı ve 28 Haziran günü 4 YDG'li tutuklandı.

YDG Kürt ulusuna yönelik politikaları karşı direnişini büyütüyor!

YDG dün olduğu gibi bugün de TC'nin Kürt ulusuna yönelik sistemli bir biçimde yürüttüğü imha ve asimilasyon

politikaları karşısında direnişini büyüt-meye devam ediyor.

Geçtiğimiz dönemde Rojava'da DAİŞ çetelerinin zulmü karşısında Rojava ve Şengal'de direnen halkın verdiği mücadeleyi sahiplenip büyüyen direnişe ses olmak için kampanya örgütleyerek, kampanya sürecinde Kobanê'de yükselen direnişe tanıklık etmek ve direnişin bir parçası olmak için halkın sınırdan başlattığı sınır nöbetlerinde yerimizi aldık.

Ve yine aynı dönemde Roboski Katliamı'nın 3. yılında Roboski'de katledilen arkadaşlarımızı unutmadığımızı hatırlatmak için **oradaydık**. Soma Katliamı'nın yıldönümünde Soma'daydık. Ve geçtiğimiz günlerde 22 yıldır unutmadığımız Madımak'ta katledilen canlarımızı anmak için Sivas'taydık.

Nerede bir direniş ve mücadele, nerede halka yönelik bir saldırı var ise YDG olarak orada olmak, ezilenlerin mücadelesini büyütme devrimci bir örgüt olarak bizim misyonumuza düşündük.

Tutuklanan yoldaşlarımızın, Cizre'deki gelişmeleri yakından takip etmek, Türkiye'nin en genç belediye başkanı olan Cizre Belediye Başkanı **Leyla İmret** ile söyleşi yapmak ve Roboski şehitleri ailelerinden olan HDP Şirnex milletvekili **Ferhat Encü** ile görüşmek üzere "**fotoğraf makinesi**" ile Cizre'ye gitmesi suç sayılmıştır. Fakat DAİŞ çetelerinin bombalarla el-

lerini kollarına sallayarak gezmesi ise hiç kimsenin dikkatini çekmemiştir! Nitekim Adana, Mersin ve Amed' de patlayan bombalarla birçok HDP'li ka-tledilmiş, yüzlerce insan yaralanmıştır.

Faşist saldırıların öncesinde ve sonrasında bir kez daha görülmüştür ki, Ortadoğu'da DAİŞ çetelerine yardım edenler Türkiye sınırları içerisinde de ortak çalışmaktadırlar. Cizre halkı ile dayanışma içinde olmak suçken HDP mitingine palalarla saldırmanın suç olmaması bizler açısından son derece önemli bir yerde durmaktadır. Düşmanımızın demokratik haklarımızı bu denli terörize etmesi devrimciliğin gerekliliklerini yerine getirdiğimizi gösteriyor.

Katiller, hırsızlar, demokrasi ve özgürlük düşmanları, halk düşmanları göz göre göre aymazca döndürdüğü dolaplara devam ediyor; 4 öğrenci Cizre'de olduğu için terör faaliyeti kapsamında tutuklanıyor. Binlerce tacizci, tecavüzcü, kadın katili dışarıda rahatça dolaşırken (aynı zamanda) Yeni Demokrat Kadın aktivisti olan Elif Kaya tutuklanıyor. Bütün bunlar göstermektedir ki aslında "**terörist**" olan bellidir. Devlet bütün politikalarıyla kendisini teşhir etmeye devam ediyor dersek hiç de yanılmış olmayız. Bizler tam da bu sebeplerden dolayı devrimciyiz ve tam bu sebeplerden kaynaklı tutuklanmaya devam ediyoruz!

(Yeni Demokrat Gençlik)

Ankara

İzmir

İstanbul/Taksim

Mersin/Tarsus

H. Merkezi: 28 Haziran günü İstanbul Emniyeti tarafından Cizre Siyasi Şube'ye verilen "bilgi ve talimatla" Cizre'ye giriş yapan otobüsler durdurularak 4 YDG okuru gözaltına alındı. **Elif Kaya, Yetkin Kılıç, Turan Cankılıç** ve **Fatih Hatayoğlu** "**silahlı örgüte üyelik**" iddiası ile çıkarıldıkları Sulh Ceza Hakimliği'nde tutuklanarak Şirnak T Tipi Hapishanesi'ne gönderildiler. Tutuklamalar protesto edilerek YDG'lilerin derhal bırakılmaları talep edildi.

İzmir

Partizan ve **YDG**'nin örgütlediği eylemde, Alsancak ÖSYM önünde toplanan kitle buradan Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne yürüdü. Eyleme **Dev-Lis** ve **Dev-Güç** de destek verdi. YDG'lilerin serbest bırakılmasını talep eden dövizler taşınarak atılan sloganlarla, tutsaklara ve Kobanê'de direnenlere destek

mesajları verildi. Sevinç Pastanesi önüne gelindiğinde burada bir basın açıklaması okundu.

İstanbul

***Kartal:** Kartal Meydanı'nda **YDG** 30 Haziran günü gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla tutuklamaları protesto etti. Eyleme **SDP** ve **Dev-Lis** de destek verdi. "**Baskılar, tutuklamalar bizi yıldıramaz! Partizan/YDG**" imzalı pankartın açıldığı eylemde YDG tarafından yapılan açıklamada, yapılan bu saldırılar karşısında sessiz kalınmayacağı vurgulandı.

*** Sarıgazi:** YDG, 30 Haziran günü Çağrı Market önünden başlayarak sloganlar eşliğinde Demokrasi Caddesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirdi. **Partizan**, **DHF**, **DGH** ve **BDSP**'nin destek verdiği eylemin sonunda YDG'liler Demokrasi Caddesi'nde açıklama yaptılar.

*** Bakırköy:** YDG, Partizan ve DDSB yaptığı bir çağrı ile 5 Temmuz günü Bakırköy Carouser önünde toplanıp buradan Bakırköy Özgürlük Meydanı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından basın açıklaması okunarak eylem sonlandırıldı.

*** Taksim: Partizan, DDSB, YDK** ve **YDG** 4 Temmuz günü Galatasaray Lisesi önünde buluşarak "**Fotoğraf makinesi delil olamaz, YDG'lileri değil IŞİD'ileri tutuklayın!**" dediler. Sık sık sloganların atıldığı eylemde kitle adına açıklamayı YDG okuru **Ali Aksoy** yaptı. Açıklamada, "**Baskılarınız, soruşturmalarınız, tutuklamalarınız halk demokrasisi mücadelemizi engelleyemeyecektir**" denildi.

Ankara

*** 30 Haziran'da** Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan YDG'li-

ler, burada bir basın açıklaması okuyarak sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

*** 1 Temmuz** günü ise çağrısı Güvenpark'a yapılan eylem, faşist bir grubun burada açıklama yapması sebebiyle Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirildi. Yapılan basın açıklamasının ardından oturma eylemi gerçekleştirildi. **Kaldıraç**, **SDP**, **DHF**, **ESP**, **Dev-Güç**'ün destek verdiği eyleme tutsak YDG okurlarının yakınları da katıldı.

Mersin

*** Tarsus:** Halk Eğitim Merkezi önünde toplanan kitle "**Baskılar, Gözaltılar Tutuklamalar Bizi Yıldıramaz**" yazılı ozalitin arkasında Yarenlik Alanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca slogan atan kitle Yarenlik Alanı'na geldiğinde burada basın açıklaması yaptıktan sonra eylemi sloganlar eşliğinde sona erdirdi.

Binler unutulmadı-MADIMAK-ımda dedi!

H. Merkezi: Sivas Madımak Otelinde 33 aydının katledilmesinin üzerinden 22 yıl geçti. Sivas'tan İstanbul'a, Elaziz'den Ankara'ya yapılan eylemlerle ülkenin birçok yerinde Sivas'ın ışığının sönmeye izin verilmeyeceği mesajı verildi.

Sivas

2 Temmuz günü, Alevi dernekleri ve konfederasyonları tarafından organize edilen anma için on binlerce kişi, Alibaba Mahallesi'nde bulunan cemevi önünde toplandı. Eyleme HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**'ın yanı sıra birçok HDP milletvekili de destek verdi.

Yürüyüş kortejinin en önünde, Madımak, Gezi İsyanı ve Roboski'de katledilenlerin aileleri, çocuklarının fotoğraflarını taşıdı. Ailelerin hemen arkasında "**Gezi, Soma, Roboski, Çorum, Maraş, Gazi katliamlarını unutmama, unutturma**" ve "**İŞİD karanlığına karşı Türkmen Aleviler yalnız değildir**" yazılı pankartlar yer aldı. **Partizan** da "**Katil devlet hesap verecek**" yazılı pankartı eylemde yerini aldı. Kentin polis ablukasına alındığı anmada Madımak Oteline giden sokaklar, polis barikatlarıyla kapatıldı. Yakılarak katledilen 33 aydın nezdinde Madımak Otelinin önünde bir saygı duruşu gerçekleştirildi.

Tertip Komitesi adına yapılan konuşmaların, seslendirilen deyişlerin ve semahların ardından miting sonlandırıldı.

İstanbul

Sarıgazi Partizan, Yenidoğan Mahallesi'nde 29 Haziran, Akpınar Mahallesi'nde 1 Temmuz, Sarıgazi Merkez'de de 4 Temmuz günlerinde gerçekleştirmiş olduğu üç ayrı anma etkinliği ile Sivas şehitlerini andı.

Partizan'ın gerçekleştirmiş olduğu her üç etkinliğe de mahalle halkının ilgisi ve katılımı yoğundu. Anmalar basın açıklaması, sinevizyon gösterimi, semah dönmeleri ve

türküler eşliğinde devam etti ve **Grup İsyan Ateşi**'nin söylediği deyiş ve türkülerin ardından son buldu.

İzmir

Sivas katliamının yıldönümünde İzmir'de Alevi Dernekleri tarafından bir anma gerçekleştirildi.

"Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız!"

H. Merkezi: Elimize e-mail yoluyla ulaşan habere göre **Türkiye Komünist Partisi Marksist Leninist** militanları 22. yılında Sivas katliamını lanetleme için İstanbul Gazi Mahallesi'nde üzerinde bomba düzeneği bulunan pankart asma eylemi yaptı.

Açıklamaya göre 2 Temmuz günü sabah saat 04.00 sularında Gazi Mahallesi'nde "**Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız**" yazılı TKP/ML TIKKO imzalı pankart asılmıştır. Ayrıca uyarı amaçlı elektronik bomba düzeneği de yerleştiren militanlar kayıp vermeden geri çekildiklerini bildirdiler.

Anmaya **Partizan**, YDG, DHF gibi birçok devrimci, demokratik kurum destek verdi. Konak Eski Sümerbank önünde toplanan kitle buradan kortejler halinde Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Buraya geldiğinde saygı duruşunun ardından basın açıklaması okundu. Katledilen 33 can adına denize karanfiller bırakıldıktan sonra anma etkinliği sonlandırıldı.

Ankara

Toros Sokak'ta biraraya gelen binlerce kişi buradan Kolej Meydanı'na

yürüdü. Partizan ve YDG gibi devrimci, ilerici kurumlar arama noktasındaki dayatmaya karşı aratmama tavrı gösterdi. Sivas şehitleri şahsında gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından Alevi örgütlerinin temsilcileri konuşma yaptı. Miting müzik dinletisi ve semah gösteriminin ardından sonlandırıldı.

Elaziz

Yıldızbağları Mahallesi top sahasında toplanan mahalle halkı meşalelerle Madımak için yürüyüş gerçekleştirdi. Anmaya **Partizan**, DHF ve **IHD** gibi devrimci, demokrat kurumlar katıldı.

Mahallenin ara sokaklarında yürüyen halk Fevzi Çakmak Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti.

Buradan PSAKD önüne gelen halk Madımak şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirdi. Ardından kurumların açıklamaları okundu ve sinevizyon gösterimi ile anma sonlandırıldı.

Dersim

Dersim Halk Meclisi'nin çağrısıyla Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kitle katliamı lanetleyerek alkış ve sloganlarla Seyit Rıza Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. YDG gibi demokratik kitle örgütlerinin yer aldığı anmada Sivas'ta katledilen 33 can için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Basın açıklamasının ardından hayatını kaybedenler anısına Seyit Rıza Heykeli önünde mumların yakılmasıyla anma son buldu.

Ayrıca Pir Sultan Abdal Dersim Şubesi de anma etkinliği düzenledi. Sanat Sokağı'nda bir araya gelen kitle 2 Temmuz şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Ardından Alevi dedesi Kadir Bulut yaptığı konuşmada katliamın üzerinden 22 yıl geçmesine rağmen hala katillerin açığa çıkarılmadığını belirtti.

Din dersinden muaf öğrencilere sıfır!

H. Merkezi: Sınav soruları hakkındaki şikayetler gerekçe gösterilerek açıklanması günler sonrasına ertelenen Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş (TEOG) sınav sonuçları açıklandı, ancak sonuçların açıklanması eğitim alanında bir başka ayrımcılığı ortaya çıkardı. Din dersinden muaf azınlık öğrencilerinin puanları, dersin sınavına girmiş ve sıfır almış gibi hesaplandı.

Yeşilköy Ermeni İlköğretim Okulu kurucusu ve HDP Milletvekili **Garo Paylan** da puanlama sisteminde yanlışlık olduğunu, bazı öğrencilerinin puanlarının ilk dönem girmiş, ikinci dönem girmemiş gibi hesaplandığını söyledi. Paylan, bu durumun tüm okullarda okuyan Hristiyan çocukları ilgilendirdiğini belirtirken, çocukların hak kaybına uğraması için başvurularda bulduklarını söyledi.

"Özgürlük filosa özgürlük! İkilili ilişkileri kesin"

İstanbul: Siyonist İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ablukayı kırmak amacıyla yola çıkan "3. Özgürlük Filosu"na dönük baskın ve saldırıları protesto eden **Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi 1** Temmuz günü eylem gerçekleştirdi.

İsrail devletinin 2006 yılından bu yana Gazze Şeridi'ne uyguladığı ablukaya karşı harekete geçenlere dönük Siyonist İsrail yine korsan bir eylem gerçekleştirerek, 3. Özgürlük Filosu ismindeki gemiye 29 Haziran Pazartesi günü uluslararası sularda bir baskın gerçekleştirdi. Filodaki eylemcileri tutuklayan İsrail askerleri, eylemcileri Aşdod Limanı'na götürüp ardından da sınır dışı etmeye başladı.

Bu durumu protesto etmek için Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen ve "**Gazze Abluka, özgürlük filosu saldırı altında. Masadan kalk! İsrail ile ilişkileri kes!**" diyen Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi, TC devletinin İsrail ile sürdürdüğü ikili ilişkilerin "normalleştirilmesi" çabalarını da kınadı. Sık sık Arapça ve Türkçe sloganların atıldığı eylem bir basın açıklaması ile sonlandırıldı.

özgür gelecek

Pêseroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kimliğimize, Kültürümüze Sahip Çıkıyoruz; Evvel Temmuz'da Buluşuyoruz!

Yeni bir Evvel Temmuz zamanı Antakya'da... Evvel, Arapça'da başlangıç anlamında kullanılır ve 5 bin yıllık bir geçmişi var. Samandağ'da yaşayan nüfusun büyük çoğunluğunu Arap Alevileri oluşturmaktadır. Arap Alevileri gelenek, inanç ve bayramlarını Rumi takvime göre kutlamaktadır ve Evvel Temmuz da bunlardan biridir. Bir bayram olarak Evvel Temmuz'un inançlara göre adı ise "İyd el hayariyün"dür. Antakya'da bu yıl Evvel Temmuz Festivali'nin 16.'sı düzenleniyor. Geçmiş çok daha öncesine dayanan Evvel Temmuz Festivali ancak 16 yıldır halka açık, özgürce ve kültür-sanat çerçevesinde ele alınıyor.

Evvel Temmuz asıl olarak; hasat, bolluk, bereket bayramıdır. Bayramın kutlanma merkezi olarak ele alabileceğimiz yerler ise Samandağ sahili, Hz. Hıdır makamı ve diğer ziyaretlerdir. 1980'lerde bayramlardan, inançlardan hatta neşe ve mutluluklardan korku duyanlar olmuş ve "Evvel Temmuz bayramını kutlamak yasaktır" fermanı yayımlanmıştı. Hz. Hıdır makamına ve deniz sahiline giden yollar geçişlere yasaklanmıştı. Ancak halk inancından, bayramından ve geleneğinden vazgeçmeyerek "Ferman padişahın, deniz sahili bizimdir" dedi; bayramını kutlamak için Hz. Hıdır ziyaretine ve deniz sahiline yine ulaştı. 2000 yılından itibaren halkımızın geleneksel bayram kutlama biçimine bir ek yapılarak çeşitli etkinlikler yapılmaya başlandı. Bir günlük olarak başlayan etkinlikler, yıldan yıla artarak ve olgunlaşarak dört günlük festival haline geldi.

Sümerlerden bu yana bütün uygarlıkların içinden geçen, onların izlerini, emeğini taşıyan, tarihi eser niteliğindeki arkeolojik damarı ülkemize ve bütün dünyaya tanıtmak amaçlandı. Ancak bugün bin yıllardır kutladığımız Evvel Temmuz'un izlerinin gün geçtikçe azalmakta olduğu da gözden kaçırılmamalıdır. Kültürümüz, kimliğimiz egemenlerin tek tipleştirme saldırılarına maruz kalmaya devam ediyor. Devletin asimilasyon politikaları ile dilimize, kültürümüze yabancılaşıyoruz. Ermeni, Rum ve Yahudi halkının, kadim bir geçmişe dayanan tarihsel dokusuyla iç içe geçen Antakya, bu saldırılara, uygulamalara en fazla

tanık olduğumuz bölgelerden.

Antakya; birçok yerinde bugüne gelebilen, katliamdan ve yıkımdan kurtulabilen az sayıdaki kiliseyi; kiliselerden daha az sayıda olmakla beraber havrayı ve Arap Alevileri'nin inanç merkezi Türbe'yi (Ziyaret) yan yana, iç içe görebileceğimiz coğrafyalardan biridir. Şüphesiz Anadolu ve Mezopotamya toprakları böylesi bir zenginliğe yabancı değildir.

Antakya'nın Arap ya da daha eski olarak Ermeni ve Rumca olan tüm köylerinin isimleri sistematik olarak değiştirilmiş ve Türkçeleştirilmiştir. Bu tarihsel ve kültürel belleğimizi unutturma adına yapılan en korkunç politikalarından biridir. Geçmişimiz, kültürümüz, kimliğimiz, her yeni kuşakla birlikte sadece sayısal olarak değil ondan önemlisi bellek yitimi anlamında hızla uzaklaşıyor. Özellikle geçmişinden koparma ve kimliğini unutturma adımlarına son yıllarda hız verildi. Yeni belediyeler yasasıyla beraber, beldelerde kendi dilini konuşan belediye başkanlarına sahip olan, yerinde yönetimden dolayı söz ve karar hakkı daha fazla olan, kendi dilinde hizmet gören Antakya halkı, devlet çarklarına daha kalın halatlarla bağlandı. Arap Alevi belediyeler merkezin tahakkümüne daha fazla alındı. Kimliğinde eskiden doğum yeri olarak yazılan Antakya ibaresinin yerinde son yıllarda yaşama geçirilen bir uygulama ile Hatay yazılmaya başlandı.

Türkiye'nin tek Ermeni köyü Va-

kıflı'dan gördüğümüz gerçek ise, bu coğrafyada soykırım ve asimilasyonun yüzyıllar öncesine dayandığıdır. "Cumhuriyet" Türkiye'si bu politikayı başarılı bir şekilde yaşama geçirdi, sürdürdü. Bölgenin demografik yapısı çok ciddi şekilde değiştirildi. Antakya'nın en verimli arazilerinin bulunduğu Amik Ovası/Kırıkhan ve çevresi, iskân politikaları sonucu bambaşka bir kimlik kazandı. Özellikle de sınır bölgelerinde yapılan kamulaştırmalar, göç ettirmelerle nüfusun Türkleştirilmesi adına önemli adımlar atıldı.

Cemil Hayek'lerden Halil Aksakal'a; Direniş Meşalesi Yanıyor!

Bugün bu politikaları Suriye'deki savaşla yeni bir halka eklendi. DAİŞ çetelerine komuta eden TC, Suriye'de Alevi katliamlarına imza atıyor. Başbakan Reyhanlı'da katledilen halkımızdan bahsederken "52 Sünni vatandaşımız" diyebiliyor. DAİŞ çeteleri Antakya'nın Suriye sınırından devlet makamları eliyle geçiriliyor, buralardan her türlü askeri ve lojistik destek sunuluyor. Bu çeteler, Lazkiye'de, İştibrak'ta Alevileri katlediyor.

Bugün hastaneden randevu almak veya yer bulmak çok zor. Hastaneler DAİŞ çeteleriyle dolu. Çeteler devlet hastanelerinde tedavi ediliyor ve yeniden Suriye'ye gönderiliyor. Bizim en büyük geçim kaynaklarımızdan biri olan ticaret, Suriye savaşıyla

birlikte bitirildi ve bize yeni göç yolları açıldı.

Devlet-i Âli'nin bize yönelik düşmanlığı sadece Suriye'deki katliamlarda karşılık bulmuyor. AKP'nin mezhepçi politikalarına karşı çıktığımız, baskı ve zulmüne karşı Cemil Hayek'lerin direniş meşalesini dalgalandırdığımız için, TOMA'ların, gaz bombalarının, kurşunların hedefi olduk.

Gezi'de devlet, adeta düşmanına saldırır gibi saldırı bize. Abdocanımızı, Ali İsmail'i, Ahmet'i bizden aldı. Ancak öfkemizi ve isyanımızı alamadı. Bu yüzden, Gezi'de direnişin en uzun sürdüğü, çatışmaların en şiddetli yaşandığı ve en geniş katılımın sağlandığı yerlerden oldu Antakya. Baskı, saldırı ve zulüm oldukça isyan ve direniş de daima olacaktır.

Antakya halkı, devletin sömürü politikalarından nasibini alırken bunun yanında, Arap/Alevi kimliğinden, kültüründen dolayı "fazladan" şimşekleri üzerine çekiyor. Tıpkı, dili, kültürü ve kimliği yasaklanan Kürt, Ermeni, Rum, Süryani, Keldani vd. halkımız gibi.

Bugün Abdocan, Ahmet ve Ali İsmail'den Rojava'da direniş bize armağan ederek ölümsüzleşen Halil Aksakal'a; eşit ve kardeşçe yaşama tahammül edemeyen çetelere karşı öfkemizi birleştirelim.

16. Evvel Temmuz Festivali'nde isyan tohumlarımızı ekelim, suyunu verip birlikte büyütelim!